

**Høring over udkast til forslag til lov om produkter og markeds-
overvågning – særligt vedr. regulering af salget af lattergas**

1. runde

26-02-2020

J.nr.

EMN-00-01-000002

Esbjerg Brygge 30

6700 Esbjerg

Tlf.: 33 73 20 00

sik@sik.dk

www.sik.dk

CVR nr. 27 40 31 23

Høringsliste

Høring over udkast til forslag til lov om produkter og markeds- overvågning

12-11-2019

J.nr. 315-01-00006

ANHO

Nørregade 63

6700 Esbjerg

Tlf.: 33 73 20 00

sik@sik.dk

www.sik.dk

CVR nr. 27 40 31 23

Advokatsamfundet
Aerosol Industriens Brancheforening
Arbejderbevægelsens Erhvervsråd
Arbejds miljørådet
Campingbranchen
Certificerede Organers Forum
DANAK – Den Danske Akkrediteringsfond
Danmarks Aktive Forbrugere
Dansk Brand- og sikringsteknisk Institut
Dansk Byggeri
Dansk Camping Union
Dansk El-tavle Forening
Dansk Erhverv
Dansk Gasteknisk Center
Dansk Industri
Dansk Standard
Danske Advokater
Danske Maskinstationer og Entreprenører
Drivkraft Danmark
Evida
FABA
Fagbevægelsens Hovedorganisation
Forbrugerlaboratoriet
Forbrugerombudsmanden
Forbrugerrådet Tænk
Foreningen af Rådgivende Ingeniører
Foreningen Biogasbranchen
Foreningen Danske Kraftvarmeværker
Foreningen for Dansk Internethandel
Forsikring & Pension
Frederiksberg Forsyning

Fyrværkeribrancheforeningen
HOFOR
Ingeniørforeningen i Danmark
KL
Kosmetik- og Hygiejnebranchen
Landbrug & Fødevarer
Legetøjsbranchen LEG
Offshoresikkerhedsrådet
SMVdanmark
TEKNIQ Arbejdsgiverne
Teknologisk Institut
Teleindustrien
TÜV Nord Danmark ApS
UL International Demko A/S
Ulykkesanalysegruppen
Varefakta
VELTEK
Videncenter for Allergi
Aalborg Gas

Sikkerhedsstyrelsen
Att.: Anders Holt

Høringsvar om udkast til forslag til lov om produkter og markedsovervågning

29. november 2019
JSL
Dok ID: 152614

Dansk Arbejdsgiverforening (DA) har den 13. november 2019 modtaget høring over udkast til forslag til lov om produkter og markedsovervågning, og afgiver hermed sine bemærkninger.

Det synes at følge helt klart og entydigt af lovforslagets kapitel 1, at lovens anvendelsesområde vedrører produkter, deres egenskaber og deres markedsføring, men ikke deres anvendelse.

Derfor giver det anledning til nogen uklarhed, at udkastet indeholder bestemmelser, f.eks. § 6, stk. 2, der regulerer produkternes anvendelse.

En virksomheds anvendelse af f.eks. maskiner er allerede fuldt ud reguleret i bestemmelser efter lov om arbejdsmiljø. DA er da heller ikke bekendt med, at der er i nogen af de direktiver eller forordninger der henvises til i § 2, stk. 1 findes nogen anvendelsesbestemmelser.

Med venlig hilsen
DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Jens Skovgaard Lauritsen

Sikkerhedsstyrelsen
Anders Holt

Horinge-r-sik.dk

DI's svar vedr. høring over udkast til forslag til lov om produkter og markedsovervågning

DI takker for muligheden for at kommentere på udkast til forslag til lov om produkter og markedsovervågning. Nedenfor følger først nogle indledende betragtninger, hvorefter der kommenteres i forhold til specifikke bestemmelser.

Indledende betragtninger

DI stiller sig positiv overfor Sikkerhedsstyrelsens ønske om at ensrette de administrative procedurer, specifikt beføjelser og sanktioner, når det gælder markedsovervågningen i Danmark. Det vil lette de administrative byrder, ligesom det vil lette kommunikationen på området til gavn for både myndigheder, virksomheder og borgere. Samtidig finder vi, at det er en kompliceret opgave at gennemskue konsekvenserne af lovforslaget. Den nye lov indebærer en sammenskrivning af tre forskellige lovområder for henholdsvis de harmoniserede produktregler, de ikke harmoniserede produktregler og nationale særregler, hvor der er anvendt forskellige formuleringer og definitioner, ligesom beføjelser fra et område er overført fra et område til et andet. Vi skal derfor indledningsvis bemærke, at vi vægter mere tid til at analysere konsekvenserne af lovforslaget højere end muligheden for at implementere forordning (EU) 2019/1020 et år før tid. Der er behov for at forstå hvori forskelle består også selv om de ikke anses som væsentlige fra Sikkerhedsstyrelsens side.

Selvom vi ser positivt på Sikkerhedsstyrelsens intentioner, skal vi dog ikke undlade at bemærke, at vi havde foretrukket at se denne øvelse udført på EU-niveau. En dansk ensretning kan nemlig ikke undgå at indebære forskellige fortolkninger af samme regler på tværs af medlemsstater f.eks. når det gælder direktiv om produktsikkerhed i almindelighed. Dette direktiv står også overfor en revision, hvilket kan få konsekvenser for indeværende lov fremadrettet.

Vi tænker, at den længere tid til at vurdere konsekvenserne af lovforslaget, med fordel kan benyttes til finde støtte for og/eller kompromiser med andre styrelser, der også skal implementere minimumsbeføjelserne og sanktionerne fra den nye forordning. Set i forhold til en national ensretning af de administrative procedurer er Sikkerhedsstyrelsens ansvarsområde trods alt begrænset. Det betyder ikke, at vi ikke anerkender, at en ensretning af området for Sikkerhedsstyrelsen vil have stor betydning for Sikkerhedsstyrelsen selv. Det vil det selvfølgelig.

Desuden skal bemærkes, at sanktioner og beføjelser kun udgør en mindre del af, hvad der udgør en effektiv markedsovervågning. Helt afgørende er kontroltrykket. Her er det DI's erfaring, at det i dag er for lavt til at sikre fair konkurrence, og at det øger risikoen for, at der findes ikke sikre produkter på markedet. Skal markedsovervågningen i Danmark blive mere effektiv, er det derfor nødvendigt at øge kontroltrykket. Det kan blandt andet ske gennem samarbejder med andre interessenter, herunder specifikt industrien, hvilket vi opfordrer styrelsen til at tage initiativ til (jvf. Artikel 9 i (EU) 2019/1020). Også afgørende for den effektive markedsovervågning er faglige kompetencer på de områder kontrollen vedrører. De bør være tilstede hos myndigheden, hvilket for mange områder indebærer aktiv deltagelse i standardisering. Endelig indebærer en effektiv og fair markedsovervågning enighed på EU niveau om, hvordan de fælles europæiske regler skal fortolkes. Det betyder, at den nye lov ikke i sig selv vil styrke markedsovervågningen i Danmark. Skal den styrkes er det nødvendigt også at finde løsninger, der sikrer højere kontroltryk, de nødvendige faglige kompetencer samt øget samarbejde med andre interessenter inkl. myndigheder samt andre landes markedsovervågningsmyndigheder.

Lovforslaget lægger op til skærpede sanktioner og beføjelser med henblik på at myndighederne bliver bedre i stand til at ramme brodne kar i markedet, herunder e-handel fra 3. lande. DI bakker op om målsætningen. Samtidig er vi optaget af, at der skal være proportionalitet i anvendelsen af sanktioner og beføjelser. Desuden ønsker vi at gøre opmærksom på, at uenighed om fortolkning af reglerne på tværs af lande i sig selv udgør en væsentlig byrde (på linje med en sanktion) for virksomhederne, fordi de pålægges omkostninger til at ændre deres produkt og eller mærkning for at kunne forblive på markedet, og det hidtil har været mere omkostningsfuldt end sanktionsrammen. Det er vigtigt at der etableres en mulighed, for uformel dialog om fortolkningen inden der træffes en afgørelse. Det kan være mellem virksomheden og kontrolmyndigheden og på tværs af kontrolmyndighederne i de forskellige lande.

DI foreslår, at der nedsættes et udvalg med deltagelse af interessenter med henblik på at få en bedre forståelse af de konsekvenser som udkastet til lovforslag giver anledning til og afdække mere hensigtsmæssige tilgange, hvor de beskrevne skønnes utilstrækkelige.

Specifikke bemærkninger

§ 3

Vi forstår, at bestemmelsen skal lette arbejdet for andre myndigheder, der vælger at implementere den nye forordning på samme måde som Sikkerhedsstyrelsen. Det er selvfølgelig praktisk, men gør det også meget svært at overskue konsekvenserne al den stund forslaget ikke kun begrænser sig til de lovgivninger, der er omfattet af forordningen, men også alle andre love, herunder nationale særregler, der eksisterer i dag og kunne blive relevante i fremtiden. DI ønsker mere tid til at undersøge, hvad konsekvenserne heraf kan blive, før vi kan bakke op om en så bred hjemmel. Lovbemærkningerne vidner om, hvor svært det er alene på Sikkerhedsstyrelsens område.

§ 4

Vi læser bestemmelsen således, at ingen af de forpligtelser, der fremgår af lovudkastets kapitel 2 vil finde anvendelse på områder, hvor en EU forordning indeholder forpligtelser for fabrikanter, importører og distributører uanset, hvori disse består.

I det omfang en ny EU lovgivning er udformet som et direktiv, f.eks. tilgængelighedsdirektivet, må det så betyde, at man på forhånd har taget stilling til, hvordan et sådan direktivs markedsovervågningsbestemmelser skal implementeres i dansk ret. Vi undrer os, hvorvidt det er muligt?

§ 5

Det fremgår af lovbemærkningerne, at definitionerne tilstræber at sikre samme betydning af begreber på tværs af områder. Udfordringen er blot, at ved at gøre dette, ændres bl.a. på implementeringen af direktivet om produkters sikkerhed i almindelighed i dansk ret uden at redegøre for konsekvenserne. Vi er enige i, at der bør søges harmonisering af definitioner, men det bør ske på EU-niveau. Alternativt bør der foretages en analyse af, hvad konsekvenserne konkret er i forhold til forskellige aktørers forpligtelser. Vi ville forvente at lovbemærkningerne mere detaljeret redegjorde herfor.

§ 6

Bestemmelsens stk. 1 og 3 refererer til erhvervsdrivendes forpligtelser, mens også borgere kan installere, tage i brug og anvende produkter, jf. stk. 2. Vi undrer os om, borgere også er forpligtet til ikke at installere, tage i brug og anvende produkter og om borgere også vil blive omfattet af kontrol?

§ 15

Bestemmelsen lægger op til, at retten til at foretage markedsovervågning, under skjult identitet, udvides til også at gælde det ikke harmoniserede område samt ved kontrol af nationale særregler. DI kan bakke op om denne skærpelse, der især vil få en positiv indflydelse på muligheden for at kontrollere produkter solgt via e-handel.

§ 16

DI mener, at lovforlaget bør præcisere, at virksomheder kun kan pålægges at udlevere forretningshemmeligheder under skærpede omstændigheder og med garanti for fortrolighed af de udleverede oplysninger. Samtidig er vi enige i, at "forretningshemmeligheder" ikke må kunne benyttes som et middel til at omgå kravet om samarbejde i forbindelse med afdækning af, om et produkt udgør en risiko. Det bør desuden fremgå af lovbemærkningerne, at det ikke er fra alle og enhver hos den relevante erhvervsdrivende, at oplysningerne skal kunne fremskaffes. Det handler om, hvem der har adgang til relevant viden. Man kan således ikke forvente, at personalet i receptionen eller andet kontorpersonale nødvendigvis har adgang eller ret til at udlevere information på vegne af den erhvervsdrivende.

Lovforslaget præciserer myndighedernes ret til at anvende billedmateriale indhentet ved kontrol i forbindelse med offentliggørelse af produkter, der ikke overholder reglerne. Af § 28 fremgår, at det også kan være relevant for produkter, der ikke er farlige. DI sætter spørgsmålstegn ved proportionaliteten af at benytte billedkendelse og offentliggørelse i tilfælde af formel non-compliance/ikke fare.

§ 17

Lovforslaget gør det muligt for kontrolmyndighederne at få adgang til privat ejendom uden retskendelse og uden formodning om manglende regelefterlevelse. Selvom DI anerkender brugbarheden af denne hjemmel i kontroløjemed, som beskrevet i lovbemærkningerne, mener vi, at hjemlen er for bred. Den bør begrænses til de områder, hvor det er absolut nødvendigt og/eller begrundet i mistanke om manglende regelefterlevelse, der udgør en fare. Under alle omstændigheder bør myndigheden skulle kunne begrunde overfor den erhvervsdrivende, hvorfor de benytter muligheden på det tidspunkt, hvor beføjelsen anvendes.

§ 18

Det kan have store økonomiske omkostninger for erhvervsdrivende at blive omfattet af kontrol, idet de både pålægges omkostninger til produktprøver og transport, selvom det viser sig, at produkterne efterlever reglerne. Samtidigt pålægges de erhvervsdrivende omkostninger til tekniske undersøgelser og evt. erklæringer fra sagkyndige, som myndigheden finder nødvendige, hvis produkterne viser sig ikke at efterleve lovens krav. DI mener, at myndigheden må kunne begrunde sin prøveudtagelse i forbindelse med opkrævningen, ligesom den bør kunne begrunde behovet for test og sagkyndige erklæringer. Det burde i sig selv ikke være tilstrækkelig at henvise til, at myndigheden ikke råder over eksperter. Myndigheden bør opretholde et vist niveau af faglig ekspertise til at påtage sig ansvaret for kontrollen. Desuden bør betaling kun kunne opkræves for den del af kontrollen, der vedrører manglende regelefterlevelse af betydning for produktsikkerheden. Ligesom en mindre formel manglende regelefterlevelse ikke skal kunne resultere i krav om betaling for test eller sagkyndige erklæringer, fordi den blev fundet ved samme kontrol, som prøveudtagelsen. Stk. 4 henviser til betalingskrav også i forbindelse med § 20 dvs. midlertidigt forbud mod levering, markedsføring mv. Vi foreslår, at henvisningen udgår, da et midlertidigt forbud ikke nødvendigvis ender ud i en vurdering af, at produktet ikke efterlever reglerne.

Ifølge § 18, stk. 5 skal en distributør kunne forlange omkostningerne, jf. stk. 1-4, dækket hos fabrikanten eller importøren. Af bemærkningerne fremgår det, at kontrolmyndigheden ikke bistår med opkrævning af disse udgifter. Bestemmelsen er formuleret som en rettighed, som distributører skal have over for et tidligere led i værdikæden.

DI mener, at dette er et unødigt indgreb i aftalefriheden imellem private virksomheder. I aftaler imellem virksomheder indgår mange elementer, og alle er til forhandling ud fra en samlet vurdering af, hvor attraktiv aftalen er for henholdsvis den ene og den anden part baseret på pris og vilkår i øvrigt. Låser man denne ene parameter fast, indskrænker man parternes forhandlingsrum.

§ 23

Ifølge § 23 kan kontrolmyndigheden påbyde ejerne af en online grænseflade at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke lever op til reglerne. DI mener, at dette er et nødvendigt skridt i at sikre effektiv fjernelse af farlige produkter på tværs af online grænseflader.

Det fremgår af bemærkningerne at *"kontrolmyndighederne kan påbyde, at en advarsel vises til slutbrugere, når de benytter sig af online grænsefladen, f.eks. hvis et ulovligt produkt har været solgt fra online grænsefladen"*. DI hæfter sig i den forbindelse ved flere ting.

Udtrykket "f.eks." indikerer, at andre forhold end salg af ulovlige produkter kan begrunde et påbud om en advarsel på online grænsefladen. Dette er ikke at genfinde i markedsovervågningsforordningen og bør udgå.

[Der er hverken i forordningen eller i lovudkastet præciseret, hvor længe en sådan advarsel skal være synlig. DI antager, at det afhænger af en konkret risikovurdering fra sag til sag.]

§ 24

Ifølge § 24 kan en online grænseflade, hvis en domstol træffer afgørelse herom, blokeres i tilfælde, hvor et påbud efter § 23 ikke er efterkommet og hvis online grænsefladen henviser til et produkt, der udgør en alvorlig risiko. Af bemærkningerne fremgår det, at blokeringen skal ophæves, hvis grundlaget for kendelsen – manglende efterlevelse af et påbud efter § 23 – ikke længere er til stede. I praksis betyder det, at en online grænseflade, der blokeres som følge af en overtrædelse af § 23, skal have hævet blokeringen, hvis produktet fjernes fra online grænsefladen. Er der tale om enkeltstående tilfælde, er det ubetinget rimeligt. Samtidig skaber det risiko for en svingdørmekanisme for så vidt angår serieovertrædere, hvor myndighederne igen og igen skal gå til domstolene for at anmode om blokering af en given platform eller webshop med administrative omkostninger til følge. Dertil kommer, at udbydere af informationssamfundstjenesterne – i praksis telesekskaberne – hver gang skal stille i retten som part i den givne sag. Med andre ord er denne procedure ikke hensigtsmæssig ved serieovertrædelser, som kendetegner nogle af de online grænseflader, som danske forbrugere benytter i dag.

I praksis ser vi, at danske forbrugere i stigende grad e-handler uden for EU og at flere af de mest populære platforme formidler salg af varer, der ikke lever op til EU's krav på trods af, at de åbenlyst har EU- såvel som danske borgere som målgruppe. Det udgør en risiko for forbrugerne og skævvrider konkurrencen for europæiske virksomheder, der bruger ressourcer på at leve op til reglerne.

DI mener, at der er behov for, at myndighedernes værktøjskasse bliver tilført en større hammer. Denne skal være effektiv mod brodne kar, platforme såvel som traditionelle webshops, der spekulerer i, at kontrollen er begrænset set i forhold til udbuddet af produkter, og som laver en kold kalkule af, hvor stor en del af sortimentet myndighederne kan kontrollere. Samtidig er det afgørende, at virksomhedernes retssikkerhed sikres. DI anbefaler, at man arbejder videre med en model, der giver mulighed for, på baggrund af en domsstolsafgørelse, at blokere en online grænseflade, der gentagne gange har formidlet salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko. Online grænsefladen skal kunne få blokeringen hævet igennem dokumentation for at online grænsefladen har indført kvalitetssikringsprocedurer eller lignende, altså en form for self cleaning mekanisme.

Der stilles videre forslag om, at blokeringen af en onlinegrænseflade sker via en DNS-blokering. Det støtter DI, idet det i praksis er en let administrerbar måde at blokere for adgang. Men metoden betyder, at der i praksis blokeres for en hel URL fx www.di.dk og dermed alle undersider. Det gælder også via en app. Alt indhold der læses ind fra en pågældende adresse bliver blokeret. Konkret betyder det, at hvis et påbud efter § 23 ikke efterkommes og der skal blokeres i forhold til en konkret vare, så vil hele den pågældende web-butik/domæne blive blokeret. Dette aspekt hører med i forhold til at vurdere proportionaliteten ved et evt. påbud.

Et andet aspekt er, at et påbud mod en konkret internetudbyder kun omfatter den ene udbyder og dennes kunder. Det betyder i princippet, at alle internetudbydere skal indkaldes i en given retssag, såfremt man ønsker en effektiv blokering. Det er DI imod, idet det kræver uforholdsmæssig meget arbejde for teleselskaberne.

Derfor bør der findes en model, hvorefter tilsynsmyndigheden alene indkalder een internetudbyder som led i en retssag, og de andre internetudbydere solidarisk følger op. Denne model kan aftales via Teleindustrien. Spilmyndigheden anvender allerede denne model. Principperne for samarbejdet er generelt tilstede i lovforslaget idet blokeringsmekanismen er indrettet med udgangspunkt i en DNS-blokering og krav om en domstolskendelse med inddragelse af ejeren af onlinegrænsefladen.

Denne ordning er dog afhængig af, hvor mange blokeringer, der iværksættes. Såfremt at der udstedes en meget stort omfang af påbud bliver der tale om store administrative byrder for alle involverede. Derfor kan man med fordel forudsætte en revision af ordningen efter 2 år.

§ 28

Bestemmelsen giver myndighederne mulighed for at offentliggøre tilfælde af manglende regelefterlevelse af formel karakter, hvor det tidligere kun var muligt i forbindelse med farer. DI er enig i, at manglende regelefterlevelse af formel karakter også er vigtig i forhold til etablering af fair konkurrence. Samtidig mener vi, at offentliggørelse i disse tilfælde kun bør ske efter forudgående vejledning af den erhvervsdrivende og i tilfælde af evt. gentagelsestilfælde. Virksomheder, der gør deres bedste for at overholde reglerne, bør ikke straks udstilles, men hjælpes på vej.

Lovbemærkningerne til stk. 2 fastslår, at forretningshemmeligheder kun må offentliggøres efter høring af den erhvervsdrivende. DI mener, at der skal meget tungtvejende argumenter til for, at myndighederne kan offentliggøre forretningshemmeligheder, ligesom myndighederne i udgangspunktet har pligt til kun at kræve dem udleveret, hvis de er absolut nødvendige for at kunne afgøre om et produkt er farligt eller ej. Se i øvrigt kommentarer til § 16.

§ 30

DI støtter Sikkerhedsstyrelsens intention om at udnytte tilgængelige data og nye teknologier i bestræbelserne på at styrke den risikobaserede tilgang til markedsovervågningen. Samtidig er vi optaget af at sikre virksomhedernes retssikkerhed ved anvendelse af disse data. Principper herfor bør beskrives før hjemlen kan gives.

§ 31

DI støtter muligheden for at gøre det muligt at udtage produkter til kontrol i forbindelse med toldbehandling af produkter fra 3. land ved indføring til danske forbrugere, når der er begrundet mistanke om manglende regelefterlevelse. Samtidig skal vi dog påpege, at vi ser større potentiale, når det gælder samarbejde om håndhævelse på WTO niveau, udvikling af frivillige aftaler med e-handelsportaler, platforme mv. om forhindring af salg af ulovlige produkter, samarbejde og koordination med 3. landes myndigheder samt internt i EU og intensiveret forbrugeroplysning. Dette skal ses i lyset af, at andelen af produkter, der kommer ind i landet fra 3. lande solgt via e-handel, er meget stort og der derfor er behov for at se på forebyggelse i tillæg til værktøjerne inden for kontrol og sanktioner.

§ 32

Bestemmelsen stiller krav om, at personer, der låner et produkt ud, har pligt til at vedligeholde det efter fabrikantens anvisninger og sikre, at det anvendes i overensstemmelse hermed.

Begge krav udgør et problem. For det første stiller det krav om, at almindelige borgere nu tillægges et ansvar i forhold til produkters regelefterlevelse. For det andet fordi denne borger ikke kan stilles til ansvar for, hvordan andre borgere benytter et produkt, de har lånt/lejet af dem. Endelig betyder bestemmelsen, at en borger, der ikke har vedligeholdt sit produkt efter fabrikantens anvisninger, foretager sig noget ulovligt, hvis de låner deres produkt ud. DI forstår hensigten med bestemmelsen, at beskytte såvel borgere som fabrikanter i nye deleøkonomiordninger, men sætter spørgsmålstegn ved muligheden for at håndhæve bestemmelsen. Anderledes forholder det sig for stk. 3 vedr. erhvervsmæssig udlejning.

§ 40

DI støtter op om etablering af et rådgivende organ, der kan varetage rådgivende opgaver for styrelsen vedr. markedsovervågningen i Danmark. Erhvervsorganisationer som DI bør have en naturlig placering heri. Vi foreslår, at samarbejde i forlængelse af Artikel 9 i den nye forordning om markedsovervågning og produktefterlevelse naturligt indgår i arbejdet (jf. indledende bemærkninger) og retningslinjerne herfor etableres umiddelbart. DI indgår gerne i dette arbejde.

§ 41

Kapitlet bør suppleres med en hjemmel til, at erhvervsdrivende kan få vurderet deres sag ved et klagenævn eller lignende, før en egentlig domstolsprøvelse. DI er enige i, at der ikke er behov for at oprette et sådan organ umiddelbart på Sikkerhedsstyrelsens område, men den findes allerede på andre områder omfattet af forordningen, hvorfor hjemlen til at gøre det bør sikres allerede nu. Bestemmelse 43 fremstår som et alternativ hertil. DI har ikke inden for høringsfristen haft mulighed for at tage stilling til om den er tilstrækkelig.

Som nævnt i indledningen er uenighed om fortolkning på af EU lovgivningen oftest anledning til omkostninger for virksomheder, der tvinges til at ændre produkt eller mærkning selvom de er uenige i en afgørelse. Skal det give mening at føre sådanne sager ved domstolene er det nødvendigt at sagsbehandlingstiderne er korte.

En hjemmel til at få prøvet sin sag bør også give mulighed for at få prøvet afgørelser, truffet af andre landes markedsovervågningsmyndigheder, på veldefinerede betingelser med henblik på at undgå uberettiget automatisk non-compliance i EU. (jf. forordningen).

§ 43

DI sætter pris på muligheden for at pålægge myndighederne at indbringe et påbud eller forbud for domstolene. Det styrker virksomhedernes retssikkerhed. I det omfang virksomhederne får medhold, bør det automatisk give anledning til erstatning.

§ 44

DI mener ikke, at der bør være forskel på længden af den fængselsstraf man risikerer, alt afhængig af, hvilke regler man forbryder sig imod. Det væsentlige må være risikoen som påføres, og at fængselsstraffen er proportional med den. Vi forstår, at de udarbejdede retningslinjer for fastlæggelse af bødestørrelser er svære at anvende af anklagemyndigheden og opfordrer til, at forslaget revideres. Vi bakker op om, at der ikke gives rabat ved flere overtrædelser.

DI sætter spørgsmålstegn ved, om sanktionerne efter § 44 kan håndhæves over for aktører baseret i 3. lande. Er der ikke tilfældet, betyder en stramning af sanktionerne en yderligere skævvridning, hvor virksomheder i Danmark og EU reguleres hårdere end aktører i 3. lande.

Endelig er DI i tvivl om, hvorvidt en bemyndiget repræsentant kan overtage ansvaret for så vidt angår sanktioner. Det fremgår af bemærkningerne til § 10, at *"[...]fabrikanten kan udpege en bemyndiget repræsentant, som handler i fabrikantens sted i forbindelse med udførelsen af visse opgaver, som er påkrævet i henhold til de relevante regler [...] Overdragelsen af opgaver fra fabrikanten til repræsentanten skal være udtrykkelig og ske skriftligt, navnlig for at definere indholdet af opgaverne og afgrænsningen af repræsentantens beføjelser."*

Vil myndighederne kunne opkræve en bøde hos en bemyndiget repræsentant eller kan denne idømmes en fængselsstraf, hvis den bemyndigede repræsentant har overtaget ansvaret for de relevante opgaver?

§ 45

DI mener ikke, at loven bør træde i kraft den 1. juli 2020, men afvente yderligere granskning og kvalificering af de enkelte bestemmelser, ligesom der bør søges større opbakning på tværs af de relevante styrelser for at opnå bedre og mere ensartet implementeret af den nye forordning (EU)2019/1020.

DI påberåber sig muligheden for at komme med supplerende kommentarer til udkast til lovforslag efter deadline, grundet forslaget store kompleksitet. Vi besvarer gerne spørgsmål, som dette høringssvar måtte give anledning til, ligesom vi gerne bidrager til kvalificering af de enkelte bestemmelser.

Med venlig hilsen

Mette Peetz-Schou
Seniorchefkonsulent
Europapolitik.

Sikkerhedsstyrelsen
Nørregade 63
6700 Esbjerg

J.nr. 315-01-00006

Den 12. december 2019

Svar på høring over udkast til forslag til lov om produkter og markeds- overvågning

Dansk Erhverv har modtaget høring over udkast til forslag om produkter og markedsovervågning og har følgende kommentarer.

Generelle bemærkninger

Lovforslagets formål og systematik

Dansk Erhverv har noteret sig, at lovforslaget har til formål at styrke forbrugersikkerheden i Danmark, herunder også produkter, som købes af forbrugerne online og via platforme. Endvidere har vi noteret os, at lovforslaget skal sikre, at myndighederne har de *nødvendige* muligheder for at sætte *effektivt* ind, når der sker overtrædelser, samt at der *ikke skal være incitament*er for virksomhederne til at overtræde lovgivningen for at få konkurrencemæssige fordele.

Som det også vil fremgå af vores bemærkninger nedenfor, stiller Dansk Erhverv sig stærkt tvivlende overfor, om nærværende lovforslag i en vedtaget form, vil sikre, at der effektivt bliver grebet ind overfor de virksomheder, der bevidst søger at afsætte ulovlige og farlige produkter til danske forbrugere, sådan som der ellers er lagt op til ved lanceringen af lovforslaget.

I forhold til lovforslagets systematik, har Dansk Erhverv noteret sig, at loven for det første tilsigter at samle den lovgivning, der i dag fremgår af lov om indretning m.v. af visse produkter samt lov om produktsikkerhed og for det andet at samle de overordnede bestemmelser om markedsovervågning og produkters overensstemmelse i det omfang produktområderne henhører under Sikkerhedsstyrelsens område.

Dansk Erhverv har endvidere forstået, at lovforslaget søger at skabe en platform eller en model, der muliggør, at andre myndigheder og områder udenfor Sikkerhedsstyrelsens ressort kan anvende samme model for deres kontrol, således at kontrollen af produkter ensartes til gavn for effektiviteten, forbruger- og produktsikkerheden, samarbejdet på tværs af myndigheder samt for de berørte virksomheder.

Dansk Erhverv er positiv overfor en samkøring af metoder og hjemler til kontrol af non-food produkter på tværs af myndighedskel, da det er ineffektivt for de danske virksomheder, når de skal

forholde sig til flere og forskellige myndigheder, kontrolprocesser og -hjemler afhængig af, hvilken myndighed, der er ressort for det enkelte produkt eller den pågældende type risiko.

Samtidig er det vores opfattelse at indførelse af et mere ensartet kontrolsystem på tværs af myndighedsområder vil føre til øget og bedre samarbejde samt vidensdeling på tværs af myndigheds- skel.

Et mere samlet kontrolsystem både i forhold til processer og færre ansvarlige myndigheder vil også være gavnligt på EU-niveau, ved at myndighederne medlemsstaterne sammen med Kommissionen i højere grad får mulighed for at koordinere og sikre ensartet praksis.

Vi noterer os, at loven ikke indeholder ændringer i forhold til de materielle krav, der gælder for de forskellige produkttyper.

Manglende tilførsel af ressourcer til den øgede kontrol

Dansk Erhverv har forstået, at der ikke vil blive tilført øgede ressourcer til kontrollen af produktsikkerheden. I den forbindelse vil vi tillade os at stille os tvivlende overfor, om den digitale udvikling virkelig har nået et niveau, hvor en mere effektiv og øget kontrol kan ske med de samme ressourcer som i dag, selvom der gives øgede muligheder for myndighederne i forbindelse med udøvelsen af kontrollen og en mere effektiv kontrol er hensigten med lovforslaget.

Anmodning om evaluering af lovens virkning

Dansk Erhverv har som nævnt noteret sig, at man med forslaget ønsker at opnå en langt mere effektiv kontrol af forbrugerprodukter, herunder de produkter, som forbrugerne selv køber og får tilsendt fra hjemmesider eller platforme, der er hjemmehørende uden for EU.

Som det også fremgår af vores øvrige bemærkninger, stiller Dansk Erhverv sig stærkt tvivlende overfor, om nærværende lovforslag i en vedtaget form, vil sikre, at der effektivt bliver grebet ind overfor de virksomheder, der bevidst eller med stor skødesløshed søger at afsætte ulovlige og farlige produkter til danske forbrugere, sådan som der ellers er lagt op til ved lanceringen af lovforslaget.

På den baggrund anmoder vi om, at loven evalueres efter et år med henblik på at kortlægge, hvordan kontrollen har fungeret efter de nye regler, hvilke typer af overtrædelser der er blevet konstateret, hvordan sanktionerne har været anvendt, samt om kontrollen og sanktioneringen har ført til, at aktører har ændret adfærd på en måde, der har været til gavn for forbrugersikkerheden og konkurrencen i Danmark.

Anmodning om nedsættelse af følge/dialoggruppe for interessenter om markedsovervågning på tværs af myndighedsområder

Dansk Erhverv mener, at der er behov for et øget myndighedssamarbejde samt inddragelse af interessenter fra forbruger- og erhvervsorganisationer for at sikre den bedst mulige regelefterlevelse på området for produktsikkerhed.

Dansk Erhverv anmoder derfor om, at der nedsættes en fast følge- eller dialoggruppe, hvor interessenter fra forbruger- og erhvervsorganisationer kan få lejlighed til at komme i dialog med markedsovervågningsmyndighederne om spørgsmål og aktuelle dagsordener af betydning for produktsikkerhed og markedsovervågning.

I den forbindelse er det væsentligt, at denne følge- eller dialoggruppe udover repræsentanterne fra forbruger- og erhvervsorganisationerne består af repræsentanter fra alle relevante myndigheder, der har med markedsovervågning af produkter at gøre således, at der opnås optimale muligheder for at dele erfaringer og input til forhold om produktsikkerhed og markedsovervågning. En sådan gruppe kunne faciliteres af Sikkerhedsstyrelsen og evt. med foretræde for eller i tilknytning til møder, der afholdes af det allerede eksisterende udvalg for markedsovervågning.

Vi finder endvidere, at det vil være relevant at nedsætte dialoggrupper for de enkelte produktkategorier, der kan drøfte særproblestillinger i relation til disse produkter med deltagelse af brancheforeninger med særinteresser indenfor de enkelte områder.

Vi går ud fra, at sådanne følge- og dialoggrupper kan fungere sideløbende med det rådgivende organ, der er fastlagt i § 40 i forslaget.

Online-platformes salg af ulovlige og/eller farlige produkter

Som tidligere nævnt, har vi hos Dansk Erhverv noteret os, at lovforslaget har til formål at styrke forbrugersikkerheden i Danmark, herunder i det omfang at produkter købes online og via platforme. Endvidere har vi noteres os, at lovforslaget skal sikre, at myndighederne har de *nødvendige* muligheder for at sætte *effektivt* ind, når der sker overtrædelser, samt at der *ikke skal være incitamenter* for virksomhederne til at overtræde lovgivningen for at få konkurrencemæssige fordele.

Dansk Erhverv stiller sig som tidligere nævnt stærkt tvivlende overfor, om loven i forbindelse med en vedtagelse med det nuværende indhold og de i lovforslaget skitserede kontrol- og håndhævelsesmuligheder vil opnå den lovede hensigt.

På den baggrund vil vi komme med forslag til yderligere kontrol og sanktionsmuligheder, som vi mener bør indsættes i lovforslaget.

Nærværende udkast til lovforslag er et supplement til forordning 2019/1020 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse. Nævnte forordning indeholder i forhold til markedsovervågningsmyndighedernes beføjelser (alene) en minimumsregulering, jf. artikel 14. Derfor er der ikke noget til hinder for, at Danmark vælger at indføre flere beføjelser end de nævnte for så vidt, angår det danske territorium, så længe det ikke krænker traktaten eller EU-regulering på harmoniserede områder.

Flere undersøgelser har de seneste år, herunder Sikkerhedsstyrelsens egne, påvist, at selvom man køber bredt ind på platforme som Wish, Aliexpress, Amazon og E-bay, kan henimod 90-100 pct. af varerne være ulovlige.

Der er derfor alvorligt brug for effektive redskaber til at gribe ind overfor disses typer platformes salg af ulovlige og farlige produkter til de danske forbrugere, da det i øjeblikket er platformene og ikke

myndighederne, der helt udelt har kontrollen over, hvor stor en sikkerheds- eller sundhedsmæssig risiko de danske forbrugere løber, når de handler på disse platforme.

Som udkastet til lovforslag er formuleret i øjeblikket, jf. §§ 23 og 24, er der alene hjemmel til at blokere for danske IP-adressers adgang til pågældende platformstjeneste, når den pågældende "onlinegrænseflade" ikke fjerner et specifikt produkt, som har været udsat for en markedsovervågningsafgørelse med påbud om fjernelse. Til orientering har en salgsplatform som Wish over 2 milliarder produkter til salg.

På den baggrund er det vores opfattelse, sådan som vi også løbende har gjort opmærksom på under følgegruppemøderne, at der bør skabes hjemmel til, at markedsovervågningsmyndigheder i Danmark f.eks. Sikkerhedsstyrelsen eller Miljøstyrelsen, som led i deres håndhævelse kan anmode teleselskaberne om at blokere for danske IP-adressers adgang til onlinegrænseflader (hjemmesider eller platforme), der overvejende sælger ulovlige produkter; produkter der ikke overholder EU-lovgivningen for produktsikkerhed.

Det mest effektive ville være en myndighedsblokering, hvor den håndhævende administrative myndighed udsteder påbuddet overfor teleselskaberne. Men hvis Justitsministeriet finder, at det af retssikkerhedsmæssige grunde bør være domstolene, der (efter en hasteprocedure i fogedretten) afsiger kendelse herom, er en sådan mulighed naturligvis også velkommen.

Vurderingen af, om en onlinegrænseflade overvejende sælger ulovlige produkter må foretages af den pågældende myndighed gennem prøvekøb af varer, der stilles til rådighed for EU-forbrugere på onlinegrænsefladen. F.eks. således, at myndigheden skal købe bredt ind på onlinegrænsefladen, teste produkterne efter gældende EU-retlig regulering og derefter konstatere, hvor stor en andel af produkterne, der ikke overholder gældende lovgivning. Og i den forbindelse hilser vi den nye mulighed for, at myndigheder kan "mystery-shoppe" i markedsovervågningsforordningen velkommen.

Der skal naturligvis være tale om en kontrol og en udtagning af produkter, der overholder almindelige forvaltningsretlige og retssikkerhedsmæssige principper. Udvælgelsen af de online-grænseflader, der skal kontrolleres på denne særlige måde, kan evt. efter skelen til allerede eksisterende anmeldelser fra forbrugere eller forbruger- og erhvervsorganisationer, som myndigheden måtte have modtaget.

I den forbindelse er det en væsentlig pointe, at det aldrig må være muligt for en platform at slippe for effektive sanktioner, fordi den pågældende platform har for mange produkter til salg til at myndighederne kan gennemføre en tilstrækkelig omfangsrig kontrol. Således skal kontrolmodellen ikke udformes sådan, at myndigheden forpligtes til at kontrollere en bestemt andel af de produkter, der er stillet til salg, da det vil overgive magten over produktsikkerheden til platformen. Derimod bør modellen bygges op således, at kontrollen gennem objektive og intelligente kriterier skal spredes over forskellige typer af produkter til salg på platformen, og på baggrund heraf, må det herefter konstateres, om en overvejende del af produkterne er ulovlige.

Med henblik på at få ophævet blokeringen, mener vi, at onlinegrænsefalden bør være forpligtet til at påvise, at den har ændret sin compliance-politik og kontrollen af deres leverandører således, at deres fremtidige drift med overvejende sandsynlighed ikke vil føre til samme grad af overtrædelser – og dermed også at en gentagen kontrol fra de danske myndigheder ikke vil føre til samme resultat.

Såfremt Justitsministeriet mener, at det allerede vil være forsvarligt at lukke for adgangen f.eks. på baggrund af gentagende, påviste materielle overtrædelser af produktsikkerhedslovgivningen, hvor der er solgt varer, der udgør en alvorlig risiko, kan en sådan model også være aktuel efter vores opfattelse. Det bør ikke være relevant eller endsige afgørende for foranstaltningen, om den pågældende tjeneste fjerner produkterne efter at have modtaget påbud om fjernelse. Dette skyldes selv sagt, at nogle salgspplatform og hjemmesider populært sagt driver forretning under mottoet "hellere få tilgivelse end tilladelse".

I den forbindelse gør vi særligt opmærksom på, at eftersom der i den nye markedsovervågningsforordning er en forpligtelse til at have en bemyndiget repræsentant i EU, når der er tale om en virksomhed fra et tredjeland, vil markedsovervågningsmyndighederne forventeligt kunne få adgang til den sikkerhedsmæssige dokumentation for de solgte produkter gennem kontakt til denne repræsentant. Det burde i en del tilfælde føre til, at overtrædelser, der kan konstateres allerede på baggrund af manglende, utilstrækkelig eller falsk dokumentation, kan retsforfølges hurtigt og uden brug af væsentlige ressourcer.

I forhold til en sådan hjemmels relation til andre dele af EU-reguleringen er det væsentligt at bemærke, at der potentielt kan rejses spørgsmål om anvendelsen af e-handelsdirektivets artikel 12-15 (samt artikel 2 i den nye markedsovervågningsforordning, der henviser til e-handelsdirektivet og angiver, at forordningen respekterer denne), der bl.a. fritager "passive" leverandører/tekniske formidlere/service providers osv. for ansvar for det indhold andre stiller til rådighed ved brug af deres tjeneste.

For at kunne påberåbe sig ansvarsfritagelsen (og først have ansvar for at fjerne, når nogen gør opmærksom på det ulovlige forhold) er det imidlertid en betingelse, at platformen alene indtager en *teknisk, automatisk og passiv rolle som formidler af information*. Dvs. at platformen ikke har indflydelse på eller kontrol over, hvilke informationer tjenestemodtageren udveksler via netværket. Således har den pågældende ansvarsfrihed udelukkende været tiltænkt teleselskaber, hjemmeside-hostmasters m.fl.

Der findes ligeledes en række fortolkningsbidrag fra retspraksis og i forarbejderne til e-handelsdirektivet, der viser, at netop disse salgspplatforme ikke er omfattet af undtagelserne i e-handelsdirektivets artikel 12-15 (se bl.a. den danske sag "Goleif" og udtalelsen fra generaladvokat i en sag for EU-domstolen om Amazon "fullfillment-centers" (C-567/18)).

Udfordringen med e-handelsdirektivets anvendelse i forhold til salgspplatforme er efter vores opfattelse, dog, at som sagen er i øjeblikket får platforme m.fl. i vidt omfang adgang til selv at definere, om de er passive formidlere eller aktive i forhold til salg/formidling af produkter/tjenester, da hverken markedsovervågningsmyndigheder eller andre går ind og foretager en vurdering af, om en given platform er passiv eller aktiv.

Under alle omstændigheder har den enkelte myndighed pligt til at foretage denne vurdering, før et påbud meddeles. Efter vores opfattelse bliver der i alt for ringe grad taget stilling til spørgsmålet fra mar-

kedsovervågningsmyndighedernes side, hvilket fører til, at platformene ikke holdes ansvarlig for indholdet sådan som de i de fleste tilfælde burde. Vi foreslår, at Sikkerhedsstyrelsen i den forbindelse tager kontakt til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, der er ansvarlig for fortolkningen af og vejledning om rækkevidden af e-handelsdirektivet.

Når det vurderes, at en platform ved sin forretningsmodel er aktiv og dermed ikke omfattet af fritagelsesreglerne i e-handelsdirektivet, er de direkte ansvarlige – og derfor vil afgørelsen og påbuddet også skulle rettes direkte mod platformen, der herefter vil have pligt til at rette ind.

Da mange af de nævnte platforme er beliggende udenfor EU's grænser, vil det være praktisk umuligt at værne forbrugerne mod de farlige produkter, hvis der ikke indføres en hjemmel som den foreslåede til blokering ved "overvejende ulovligt salg" eller ved gentagende alvorlige overtrædelser af produktsikkerhedslovgivningen. Vi forudsætter i den forbindelse, at det vil være umuligt for de danske toldmyndigheder at foretage en så omfangsrig kontrol ved grænsen, at forbrugernes sikkerhed sikres herigenem.

Vi gør for en god ordens skyld opmærksom på, at dette tiltag naturligvis kun er relevant overfor den aktør, der første gang gør de ulovlige produkter tilgængelige på det europæiske marked. I de tilfælde, hvor der er tale om videresalg af produkter til forbrugere, hvor der allerede er en anden europæisk ansvarlig aktør (f.eks. en fabrikant eller en importør) vil reglerne ikke kunne anvendes.

Specifikke bemærkninger til de enkelte bestemmelser

§ 2 og § 4

Dansk Erhverv forudsætter, at der er taget stilling til, om der er overlap mellem bestemmelser i de nævnte reguleringer og nærværende lovforslag udover i forhold til kapitel 2, hvor der specifikt er angivet i § 4, at kapitel 2 ikke gælder i det omfang ansvaret er defineret i særlovgivningen.

§ 5

Dansk Erhverv er enig i, at det er logisk at anvende definitionerne fra markedsovervågningsforordningen.

Vi bemærker dog samtidig, at der bør igangsættes et arbejde med at skabe overblik over de EU-retlige definitioner, der i øjeblikket findes på området for produktsikkerhed og markedsovervågning både fra den harmoniserede produktspecifikke lovgivning og fra den generelle lovgivning om produktsikkerhed og markedsovervågning. Herunder er det vores opfattelse, at der er oversættelsesmæssige udfordringer mellem de enkelte sprogversioner.

I den forbindelse ville det være mest effektivt, hvis myndighederne som er ansvarlige for forbrugerretlige aspekter også kunne inddrages i arbejdet, da der er tilgrænsende definitioner her, som defineres anderledes. Dette besværliggør regelanvendelsen hos de danske virksomheder.

§ 6

Dansk Erhverv mener, at man bør overveje om det særligt skal skrives ind i denne bestemmelse, at den ikke anvendes ved forpligtelser for fabrikanter, importører og distributører i den harmoniserede særlovgivning. Dette kan evt. ske ved at flytte § 4 ned til et § 6, stk. 4. Vores forslag støttes på, at det vil være mest sandsynligt, at en virksomhed, der søger oplysninger om sine forpligtelser, vil blive opmærksom på konflikten mellem de respektive lovgivninger ved opslag på denne bestemmelse i loven.

§ 7

Dansk Erhverv er opmærksom på, at en lang række underliggende bekendtgørelse berøres af denne nye lov. Det betyder, at det igennem et par år ikke vil være en fuldt opdateret og konsistent regulering af området. Dette kan givetvis skabe uklarhed, og der vil derfor være et behov for at Sikkerhedsstyrelsen gør en særlig indsats for at formidle reglerne til erhvervslivet.

§ 10

Dansk Erhverv mener, at det kan være misvisende med denne formulering henset til, at der skal udpeges en repræsentant for mange af de produktkategorier, loven angiver at dække, jf. markeds-
overvågningsforordningen.

Kapitel 3 om kontrol generelt

Det er Dansk Erhvervs opfattelse, at der er alvorligt behov for øgede kontrolredskaber med henblik på at sikre forbruger- og produktsikkerheden, da nogle aktører på markedet ikke har den fornødne respekt for overholdelsen af den EU-retlige regulering for produktsikkerhed.

Selvom visse af bestemmelserne kan virke indgribende overfor de berørte virksomheder, er det således vores opfattelse, at den kontrol, som udøves gennem de foreslåede bestemmelser, kan ske uden krænkelse af retssikkerheden i det omfang de relevante myndigheder udøver deres kontrol og håndhævelse i overensstemmelse med gældende dansk ret, herunder forvaltningsretten og retssikkerhedsmæssige principper.

§ 18, stk. 2

Dansk Erhverv gør opmærksom på, at udgifterne til fragt af store omfangsrige produkter kan være ganske store og derfor bør myndighederne benytte sig af den billigste relevante transportform og transportør, når myndigheden viderefakturerer til en virksomhed.

§§ 19-21

Dansk Erhverv ønsker i denne forbindelse at påpege, at der er et stort behov for, at der også skabes specifik hjemmel til at gribe særskilt ind overfor og for at sanktionere brugen af forfalskede CE-mærker og CE-mærker, der er påført produktet uden at den relevante tekniske dokumentation er til stede, da en uretmæssig påsætning af CE-mærker, er stærkt undergravende for produkt- og forbrugersikkerheden samt konkurrencen.

§§ 23-24

Dansk Erhverv henviser til vores generelle bemærkninger om den utilstrækkelige mulighed for at blokere online-tjenester, der overvejende sælger ulovlige og farlige produkter.

Vi tillader os i den forbindelse at gentage, at det forekommer nyttesløst med de ressourcer, der er til rådighed hos kontrolmyndighederne, at sikre forbrugersikkerheden gennem håndhævelse og påbud overfor hvert enkelt produkt, når en platform som f.eks. Wish har over 2 milliarder produkter til salg.

En sådan platform kan reelt undgå et virkningsfuldt indgreb efter de foreslående regler på grund af det store antal varer. Dermed er incitamentet for disse typer virksomheder til at overtræde produktsikkerhedslovgivningen uændret ved nærværende forslag i forhold til den nuværende retstilstand.

§30

Dansk Erhverv vil gerne sikre sig, at kontrolmyndigheden også skal kunne dele og behandle informationer med andre medlemsstaters kontrolmyndigheder for at sikre en så effektiv og risikobaseret kontrol som muligt, da de samme produkter ofte findes i mange medlemsstater – uanset om de handles fysisk eller online.

§31

Dansk Erhverv hilser velkommen, at Toldstyrelsen får øgede beføjelser til at kontrollere produkter. Dansk Erhverv ser meget frem til, at Erhvervs- og Skatteministeriet meget snart får forhandlet en løsning, så Toldstyrelsen reelt kan komme i gang med arbejdet.

§32

Dansk Erhverv forudser, at denne bestemmelse kan få vidtrækkende konsekvenser for de involverede personer og virksomheder afhængig af, hvordan bestemmelsen anvendes i praksis. Herunder må det forventes, at bestemmelsen og anvendelsen heraf vil få afsmittende effekt på retsforhold indenfor erstatnings- og forsikringsretten.

Derfor opfordrer Dansk Erhverv til, at Sikkerhedsstyrelsen i samarbejde med Justitsministeriet udarbejder en vejledning til borgere, virksomheder og forsikringsselskaber om, hvordan denne bestemmelse skal fortolkes i praksis.

§40

Dansk Erhverv hilser nedsættelse af et rådgivende organ velkomment, og Dansk Erhverv stiller sig til rådighed i arbejdet.

Som anført under de generelle bemærkninger mener vi imidlertid også, at der er behov for en dialog- og følgegruppe på tværs af de ansvarlige myndigheder med deltagelse af forbruger- og erhvervsorganisationer.

§ 44

De foreslåede strafbestemmelser synes at være svært håndterbare i praksis ved læsning af lovforslagets bemærkninger.

Der bør skabes et langt mere gennemsigtigt og enkelt system, der gør det muligt dels for Sikkerhedsstyrelsen selv at oversende sagen til politiet til retsforfølgning og dels for anklagemyndigheden hurtigt og effektivt at få ført sagerne gennem det strafferetlige system.

Dansk Erhverv uddyber meget gerne ovenstående.

Med venlig hilsen

Betina Schiønning

Fra: [3 - SIK Høringer \(SIK\)](#)
Til: [Anders Holt](#)
Emne: VS: Høring om lovudkast til lov om produkter og markedsovervågning - J.nr. 315-01-00006
Dato: 13. december 2019 13:49:11
Vedhæftede filer: [image002.png](#)
[image003.png](#)
[image004.png](#)
[image005.png](#)

Fra: Henrik Theil <het@fdih.dk>
Sendt: 13. december 2019 13:37
Til: 3 - SIK Høringer (SIK) <horinger-sik@sik.dk>
Cc: Tina Morell <tmn@fdih.dk>
Emne: Høring om lovudkast til lov om produkter og markedsovervågning - J.nr. 315-01-00006

Til Sikkerhedsstyrelsen
Att. Anders Holt

I FDIH er vi opmærksomme på at vores kommentar kommer efter høringsfristens udløb på ovennævnte lovforslag. Det beklager jeg.

I stedet for at komme med egne bemærkninger, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at FDIHs synspunkter er dækket af de betragtninger og forslag, som Dansk Erhverv giver udtryk for i deres høringssvar.

Jeg vil dog tilføje, at som e-handlens repræsentant vil vi gerne deltage i et dialogforum med Sikkerhedsstyrelsen, som det er foreslået af Dansk Erhverv.

Igen - undskyld den sene fremsendelse

De bedste hilsner

Henrik Theil

Chef for Kommunikation og Politik

Direkte: +45 7225 5667

Mobil: +45 2096 5667

Mail: het@fdih.dk

FDIH-Foreningen for Dansk Internet Handel | Slotsholmsgade 1, Børsen, 1217 København K | +45 7225 5601

| www.fdi.dk

Tilmeld dig FDIH Update på www.fdi.dk og få nyt om e-handel direkte i din mailboks

Sikkerhedsstyrelsen
Sendt via e-mail til horinger-sik@sik.dk

12-12-2019
Dok. 195812

Høringssvar vedr. udkast til forslag til lov om produkter og markedsovervågning

Forbrugerrådet Tænk har modtaget Sikkerhedsstyrelsens brev af 12. november 2019 vedr. høring over udkast til lov om produkter og markedsovervågning og har følgende bemærkninger.

Generelle bemærkninger

Forbrugerrådet Tænk hilser det nye lovforslag velkomment og kan se rigtig mange gode takter i forslaget til gavn for forbrugersikkerheden i Danmark. Det er en god idé at samle de overordnede bestemmelser om markedsovervågning og produkters overensstemmelse på tværs af de produktområder, der ligger indenfor Sikkerhedsstyrelsens ressort, og samtidig invitere øvrige myndigheder ind.

Lovforslaget bærer dog også præg af, at det er en vanskelig øvelse. Det kan med den nuværende lovgivning være ganske kompliceret at finde den rigtige relevante myndighed, og samtidig er tilgangen i forhold til praksis for markedsovervågning også meget forskellig. Af samme årsag er det også vanskeligt helt at afkode, hvilken betydning nærværende lovforslag vil få for området.

Vi håber imidlertid, at man fra myndighedernes side i den grad vil fokusere på at sikre et stærkt samarbejde med alle de relevante myndigheder, hvor reglerne fortolkes sammenhængende og i en helhedsorienteret retning, således at forbrugerbeskyttelsen bliver så høj som mulig.

Vi vil samtidig gerne kreditere for, at loven kommer til at dække såvel det harmoniserede som det uharmoniserede område, selvom markedsovervågningsforordningen i princippet kun dækker det harmoniserede område. For forbrugerne er der ingen forskel på, om man køber et stykke legetøj, der er omfattet af markedsovervågningsforordningen, eller om man køber en høj barnestol, der ikke er omfattet. Begge produkter anvendes af det samme barn og bør være underlagt de samme betingelser i forhold til markedsovervågning m.m.

Gennem flere år har der været store udfordringer for forbrugerne i forhold til at kunne handle sikkert på nettet både inden for og uden for EU. Det virker til at have været og stadig er en stor udfordring for myndighederne at lave en effektiv markedsovervågning, når det drejer sig om handel på nettet. Forbrugerne bombarderes med billige produkter, men med meget lidt fokus på sikkerhed og sundhed, fra alle steder i verden. Det kan være meget van-

skeligt for forbrugerne at navigere i den jungle, og man burde som forbruger – uden teknisk indsigt i produkterne – kunne gå ud fra, at de produkter, der sælges, som udgangspunkt er sikre.

Forbrugerrådet Tænk har længe haft fokus på den problematik og frarådet køb af forskellige produktgrupper på hjemmesider, der ligger udenfor EU. Vi er bekendt med den frivillige aftale som flere af de store portaler har indgået med EU Kommissionen, men det er vores klare holdning, at aftalen intet er værd, som den håndteres i øjeblikket. Farlige produkter fjernes måske nok fra hjemmesiderne, men dukker enten op igen kort tid efter, dukker op på andre hjemmesider eller erstattes af andre farlige produkter – det er simpelthen ikke en aftale, der kan bruges til at varetage forbrugernes sikkerhed i hverken Danmark eller resten af EU.

Vi finder det derfor positivt, at der med lovforslaget vil være mulighed for at tage nye metoder i brug som fx at udføre markedsovervågning under skjult identitet eller i visse tilfælde at blokere adgangen til en onlinegrænseflade, hvis der markedsføres produkter, som udgør en alvorlig risiko. Vi er samtidig i tvivl om det er tilstrækkeligt til at løse problemet.

Man kunne i den forbindelse overveje – som Dansk Erhverv har peget på under følgegruppemøderne til nærværende lovforslag – at indføre en bredere hjemmel til, at markedsovervågningsmyndigheder i Danmark, som led i deres håndhævelse kan anmode teleselskaberne om at blokere for danske IP-adressers adgang til onlinegrænseflader (hjemmesider eller platforme), der overvejende sælger ulovlige produkter.

Vi er i princippet også positive overfor den nye mulighed for, at kontrolmyndigheden i samarbejde med Toldstyrelsen skal kunne tilbageholde farlige og ulovlige produkter, som forbrugerne køber direkte via netportaler udenfor EU, men kun så længe forbrugernes retssikkerhed også er på plads.

Endelig er det yderst positivt, at tilregnelseskravet ændres fra forsæt til uagtsomhed i loven. Dog skuffer det lave bødeniveau, idet vi har svært ved at se, at det foreslåede niveau skulle have en afskrækkende effekt.

Set i lyset af de gode tiltag, der er præsenteret i lovforslaget, undrer det os meget, at man ikke forventer, at lovforslaget vil indebære væsentlige økonomiske konsekvenser for det offentlige. Det er efter vores vurdering urealistisk, at loven kan føres ud i livet uden, at der sættes ekstra ressourcer af til området. Vi må derfor opfordre til, at det overvejes, hvordan der sikres tilstrækkelige ressourcer til, at intentionerne med forslaget kan realiseres.

Specifikke kommentarer

1. Indledning

I afsnit 7, der bl.a. omhandler samkøring af oplysninger, er det præciseret, at der vil være tale om risikobaseret kontrol. Vi støtter risikobaseret kontrol, men vi mener ikke, at det kan stå alene. Det er vigtigt, at der samtidig er en generel markedsovervågning på alle områder, så alle kan risikere at få produkter trukket ud til kontrol. Dette kan have en præventiv effekt overfor useriøse aktører på markedet.

I forbindelse med risikobaseret markedskontrol finder vi det også vigtigt, at der fremadrettet arbejdes på at udvikle en fornuftig erstatning for det ulykkesregistreringssystem, der blev nedlagt tilbage i 2010. Ulykkesregistreringen gav værdifulde oplysninger både i forhold til myndighedsarbejdet men også i forhold til arbejdet med at udvikle sikkerhedsstandarder for produkter, som er en stor del af grundlaget for at kunne vurdere, om et produkt er sikkert.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Kapitel 3 – Kontrol

§16

I bemærkningerne til § 16 er der lagt op til, at kontrolmyndigheden bl.a. kan pålægge den erhvervsdrivende at forelægge relevante dokumenter og teknisk dokumentation herunder adgang til indlejret software. Dette er positivt, da der netop i kraft af den teknologiske udvikling er behov for at få nye typer digitale produkter omfattet af reguleringen.

Det er uklart, hvordan loven dækker sikkerheden af produkter, der er koblet på nettet, og dette bør udbygges i lovforslaget. Vi har i forbindelse med en kampagne om internetforbundne produkter (IoT) testet dørklokker, der viser sig at være usikre i forhold til hacking. Vi kan forstå på Sikkerhedsstyrelsen, at den slags produkter kun vil være omfattet af denne lov, såfremt en manglende opdatering eller lignende betyder, at produktet bliver farligt og fx bryder i brand eller lignende. Efter vores opfattelse er der behov for at udvide lovens anvendelsesområde, således at mangler ved it-sikkerheden ved internetforbundne produkter også omfattes, bl.a. fordi hacking i praksis også kan udløse fysiske faremomenter.

Der bør derfor ikke sondres mellem fysiske skader og skader som følge af fx hacking, hvis begge dele sker som følge af manglende sikkerhed ved et produkt. En sådan udvidelse vil indebære, at man kan fjerne usikre IoT-produkter fra butikkerne og dermed forhindre, at forbrugerne tager usikre produkter i anvendelse i deres hjem, hvilket vil være et væsentligt skridt i den rigtige retning i forhold til forbrugerbeskyttelsen.

§ 22, stk 2 og stk. 3

Vi vil anbefale, at der i loven indføres et krav om, at virksomheden, der er blevet påbudt at destruere et farligt produkt, skal dokumentere over for myndigheden, at destruktionsen har fundet sted. Vi har set eksempler på, at farlige produkter flytter til andre lande, hvor kontrolniveauet er mindre strengt. Farlige produkter bør ikke kunne "rejse" over grænserne.

§ 31

Vi stiller os som udgangspunkt positive over for en myndighedsforanstaltning, der vil kunne føre til at farlige produkter kan tilbageholdes ved grænseovergange, selvom produkterne, der forsøges indført i Danmark er købt af forbrugere. Det kan være et nyttigt værktøj til at sikre, at forbrugerne ikke uforvarende udsætter sig selv eller andre for fare, når de bl.a. køber produkter udenfor EU på internettet. Det er samtidig vigtigt, at forbrugernes retssikkerhed ikke krænkes af en sådan beføjelse.

Det er væsentligt for os, at forbrugerne stilles bedst muligt, hvis deres produkter udtages til kontrol, idet forbrugerne er uden skyld i det faktum, at visse erhvervsdrivende sælger farlige produkter. Dette indebærer naturligvis, at sagen behandles i overensstemmelse med de forvaltningsretlige regler, og at man i særlig grad så vidt muligt anvender den mindst indgribende foranstaltning, f.eks. ved at lade varen returnere så forbrugeren eventuelt kan få sine penge igen, eller at dele af varen udleveres, ligesom det bør overvejes, om indsigelsesordningen kan finde anvendelse på køb af denne art.

Desuden skal processen være gennemskelig, og forbrugeren skal vejledes behørigt – både så vedkommende kan varetage sine interesser i den pågældende sag, men også så det står klart for forbrugeren, hvad sikkerhedsrisikoen består i, således at tiltaget kan virke præventivt på fremtidige køb, forbrugeren måtte foretage fra udenlandske butikker.

Da administrativ rekurs afskæres med lovforslagets § 41, vil forbrugerne ikke have mulighed for at få prøvet beslutningen om tilbageholdelse mv. i det administrative system, hvilket vi som udgangspunkt stiller os kritiske over for. Vi foreslår derfor, at man undtager § 31 fra § 41's anvendelsesområde, eller som minimum muliggør indførelse af administrativ rekurs i sager, hvor produkter tilbageholdes med hjemmel i § 31 og den dertilhørende påtænkte bekendtgørelse.

Hvis dette tiltag skal fungere efter hensigten, forudsætter det endvidere, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til at gennemføre kontrolforanstaltningerne og foretage de nødvendige opfølgninger. Af denne og de øvrige nævnte årsager er det derfor ærgerligt, at man ikke allerede med lovforslaget indfører den foreslåede ordning. Så ville der være klarhed over, hvad der konkret forventes af hvilke myndigheder og hvilke kontrolforanstaltninger forbrugere kan forventes at blive underlagt.

Vi mener i øvrigt ikke, at man generelt kan lægge til grund, at forbrugere ikke tillægger sikkerhed betydning, så længe prisen er rigtig. Mange forbrugere er imidlertid ikke bekendte med de sikkerhedsrisici, der kan være forbundet med at købe visse produkter fra f.eks. onlinplatforme uden for EU, ligesom reglerne på området kan være meget uigennemskelige.

Kapitel 8 – Rådgivende organ

§ 40

Vi finder det meget positivt, at der i bemærkningerne til loven er lagt op til, at der skal ned sættes et rådgivende organ, der skal rådgive Sikkerhedsstyrelsen vedr. produktsikkerhedsområdet og markedsovervågningen, og at rådet skal bestå af medlemmer fra organisationer, der repræsenterer forbrugerinteresser og erhvervsliv. Forbrugerrådet Tænk har tidligere deltaget i et lignende samarbejde med Sikkerhedsstyrelsen, hvilket vi fandt meget nyttigt. Det er samtidig væsentligt, at det nye organ ikke skal afløse Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed, hvor vi allerede er repræsenteret.

Kapitel 10 – Straf

§ 44

Det er meget positivt, at man med lovforslaget ønsker at stramme sanktionsniveauet og ændre praksis for hvornår der politianmeldes således at flere sager end tidligere anmeldes. Ændringen af tilregnelseskrevet fra forsæt/grov uagtsomhed til simpel uagtsomhed er fint i tråd med dette tiltag. Det er i og for sig overordentligt vanskeligt at komme på gode argumenter for, hvorfor produktsikkerhedsområdet skulle fravige særlovgivningens udgangspunkt, og det er rigtig positivt, at man retter op på dette med lovforslaget.

Vi er endvidere enige i, at den økonomiske sanktion bør fastsættes således, at niveauet virker afskrækkende på de erhvervsdrivende, der måtte overveje at forbyrde sig mod reglerne på området, eller som ikke har iværksat de nødvendige foranstaltninger for at sikre sig, at det ikke sker. Derfor er det også positivt, at man med lovforslaget ønsker at indføre absolut kumulation.

Det er umiddelbart svært at gennemskue, hvorledes bødeniveauet vil skulle udmåles, idet lovforslaget beskriver en væsentlig mængde temaer, der kan inddrages ved fastsættelsen af bødestørrelsen. Det er særligt vanskeligt at se hvorledes forholdet mellem muligheden for at flytte grundbøden til en højere kategori og tillægget på 10-20 % ved skærpene omstændigheder vil blive. Umiddelbart er de elementer, der nævnes for at flytte til en højere grundbøde alle eksempler på klassiske skærpene omstændigheder. Lovforslaget kan således læses sådan, at der kun kan blive tale om skærpene omstændigheder, når man er nået til kategori 3 på grundbøden, hvilket ikke umiddelbart synes hensigtsmæssigt.

Som det også fremgår af lovforslaget, vil der være stor forskel på omfanget af de erhvervsdrivendes forretning, hvorfor det bør tillægges stor vægt, hvilken omsætning virksomhederne har, når bødestørrelsen fastsættes. Dette bør efter vores opfattelse være et af de vigtigste kriterier, og i lovforslaget tillægges det slet ikke vægt nok, at en bøde skal være en væsentlig omkostning for virksomheden.

Bødeniveauet ligger endvidere efter vores opfattelse alt for lavt. Til sammenligning med lovforslagets grundbøder på 25.000 kr. til 75.000 kr. ligger grundbøderne ved forsætlige eller groft uagtsomme overtrædelser af konkurrenceretten på op til 4 mio. kr. for mindre alvorlige overtrædelser, mellem 4 mio. kr. og 20 mio. kr. for alvorlige overtrædelser, samt over 20 mio. kr. for meget alvorlige overtrædelser. Mange af de samme hensyn som der findes i konkurrenceretten gør sig også gældende for produktsikkerhed (markedsregulering) og i tillæg vil man ved overtrædelse af produktsikkerhedsreglerne se legemsskader – nogle gange med døden til følge. Set i dette lys undrer det os, at man sender et signal om, at disse overtrædelser kun kan resultere i relativt insignifikante bøder.

Idet man med lovforslaget forudsætter (og tilsigter) en øget mængde straffesager på området antager vi, at der i denne forbindelse afsættes ressourcer til at løfte opgaven. På sigt kan det i øvrigt være værd at overveje, om Sikkerhedsstyrelsen selv skal have adgang til at fastsætte administrative bøder ved overtrædelse af produktsikkerhedslovgivningen.

Afslutningsvis skal det bemærkes, at der ikke i lovforslaget ses at være en § 46 om gentagelsestilfælde som nævnt i de almindelige bemærkninger (afsnit 2.4.2).

Med venlig hilsen

Vagn Jelsø
Vicedirektør

Martha Nør Kjeldsen
Seniorjurist

FYRVÆRKERIBRANCHEFORENINGEN

Lov om produkter og markedsovervågning -

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse (markedsovervågningsforordningen)

Sikkerhedsstyrelsen har sendt lovforslag om produkter og markedsovervågning i høring med høringsfrist den 10. december 2019.

Idet lovforslaget funderes på en forordning, der umiddelbart har retsvirkning i den danske lovgivning – kommenteres udelukkende på strafammer, som de enkelte medlemsstater selv fastlægger.

I første omgang undrer vi os over behovet for §44 stk. 2, hvoraf fremgår, at overtrædelser inden for pyrotekniske artikler og fyrværkeri straffes med indtil 2 års fængsel under skærpende omstændigheder. For samtlige øvrige produkter er strafframmen 1 års fængsel.

Skærpende omstændigheder defineres som:

- Har medført personskade eller fremkaldt fare herfor,
- Er begået ved grov uagtsomhed,
- Medfører fare for langsigtet sundhedsskadelig påvirkning, og/eller
- Medfører fare for akut skade.

Det skal betragtes som en særligt skærpende omstændighed af betydning for straffens udmåling, hvis overtrædelsen har medført alvorlig personskade eller har haft døden til følge. Alvorlig personskade kan efter omstændigheder f.eks. være:

- amputation eller mistede lemmer,
- mistet syn,
- knoglebrud, undtaget dog tæer og fingre på den sekundære hånd,
- skader på indre organer,
- hovedskade, hjernerystelse
- forgiftning (varige men/skader),
- forbrænding, frostskeer eller ætseskeer (større skader, varige men).

Den overvejende del af fyrværkeriskader vil, med baggrund heri, kunne kategoriseres som hændt under særligt skærpende omstændigheder og dermed medføre 2 års fængselsstraf.

FYRVÆRKERIBRANCHEFORENINGEN

Overordnet er det vores opfattelse, at der er markante forskelle mellem udkastet og bestemmelserne i Bekendtgørelse 1423.

Bekendtgørelse 1423

1. i §9 beskrives distributørens forpligtelser.

For disse forpligtelser kan der relativt nemt implementeres en procedure baseret på visuel kontrol og med tilhørende checklister, som dokumentation for gennemført kontrol.

Er der tale om en afvigelse, der udgør en risiko, skal distributøren kontakte både fabrikant/importør og markedsovervågningsmyndigheden.

I forbindelse med markedskontrol har erhvervsdrivende efter begrundet anmodning fra Sikkerhedsstyrelsen pligt til at give alle oplysninger

Udkast til "lov om produkter og markedsovervågning"

1. foreskriver i §6 f.eks. at artiklen skal opfylde de regler, der er fastsat i denne lov. Kravet er gældende for alle erhvervsdrivende.

Det betyder, at udover at checke om mærkningen er korrekt – skal distributøren vurdere, hvorvidt artiklen er i overensstemmelse med det pyrotekniske direktiv, den danske bekendtgørelse 1423 samt den harmoniserede standard DS/EN 15947.

Ved enhver afvigelse informeres kontrolmyndigheden – men, modsat Bek. 1423, aldrig fabrikant/ importør. I forbindelse med markedskontrol skal erhvervsdrivende i videst muligt omfang samarbejde.

For distributøren er stor forskel på at gennemføre en visuel kontrol – og til at sikre at artiklen er i overensstemmelse samtlige regler.

I forbindelse med markedskontrol er situationen for fabrikanter med egne modul B samt tilhørende kvalitetssikringsmodul C2, D, E, G samt H den at denne modtager afgørelser etc. direkte fra markedsovervågningsmyndighederne.

Noget anderledes stiller det sig med importører og distributører, som jo er tilsvarende ansvarlige for artikler, der bringes i omsætning. En importør må udelukkende træffe beslutninger baseret på informationer fra den kinesiske fabrikant.

FYRVÆRKERIBRANCHEFORENINGEN

Omvendt kan den kinesiske fabrikant være i god tro og samtidig afgive forkerte informationer – simpelthen fordi informationsudvekslingen mellem markedsovervågningsmyndighederne, bemyndigede organer og fabrikanter p.t. ikke er tilstrækkeligt effektiv.

Det er p.t. ganske få markedsovervågningsmyndigheder, der informerer ørige interessenter. Danmark informerer retteligt de relevante bemyndigede organer – men har også kun gjort det relativt kort tid.

En artikel, som er gjort tilgængelig af en importør, kan falde i markedskontrol i en EU-medlemsstat, uden at fabrikant og/eller det bemyndigede organ informeres.

Et eksempel, blandt utallige, kunne være artiklen med typegodkendelsesnummer "1646-P1-043-010-51". Spørgsmålet er, om denne artikel må gøres tilgængelig på markedet, tillige med, hvor man kan finde de relevante informationer. Artiklen er notificeret under RAPEX, men godkendelsesnummeret fremgår kun af et af de tre fotos, der er vedhæftet notifikationen.

Fyrværkeribrancheforeningen finder, at så væsentlig information bør foreligge i søgbar form, så den ikke skal fremfindes på fotos, da det i praksis er så godt som umuligt at gennemgå samtlige RAPEX-notifikationer på fyrværkeri, hvis en importør tilbydes et parti varer.

Dette er så meget desto mere betænkeligt, fordi den erhvervsdrivende risikerer en betydelig straf for forhold, som han i praksis ikke selv har indflydelse på og ej heller undersøge.

Fyrværkeribrancheforeningen anser det på samme tid for meget væsentligt, og fordi der er tale om 3. parts godkendelse af artiklerne, at der sideløbende gennemføres en evaluering af det samlede system.

Med venlig hilsen

FYRVÆRKERIBRANCHEFORENINGEN

Karsten Nielsen

Sikkerhedsstyrelsen

Pr. mail til: horinger-sik@sik.dk

Paul Bergsøes Vej 6
2600 Glostrup

Magnoliavej 2-4
5250 Odense SV

Telefon 4343 6000
teknig@teknig.dk
www.teknig.dk

Mobil: 2812 8454
Email: jjh@teknig.dk

Dato: 19. november 2019

Høringsvar til lov om produkter og markedsovervågning

Side 1/3

TEKNIQ Arbejdsgiverne takker for muligheden for at afgive kommentarer til høringen af udkastet til lov om produkter og markedsovervågning.

TEKNIQ Arbejdsgiverne finder det positivt, at man ønsker at styrke og ensrette markedsovervågningen af produkter og samle det under en myndighed, Sikkerhedsstyrelsen. Vores bemærkninger til lovforslaget er følgende:

§	Tekst	Kommentar
6.	2) ikke indebærer en risiko, når det: a. installeres og vedligeholdes på passende vis og b. anvendes til den forudsatte anvendelse eller anvendes under forhold, der med rimelighed kan forudses.	Hvordan defineres passende vedligehold og korrekt installation? Skal det fremgå af brugsanvisningen? § 32 siger at produktet skal vedligeholdes i henhold til fabrikantens anvisninger, hvorfor bruges denne formulering ikke her?
16	Stk. 2. Oplysninger kan ikke nægtes udleveret til kontrolmyndigheden under henvisning til, at oplysningerne har karakter af forretningshemmeligheder eller lignende.	TEKNIQ Arbejdsgiverne finder dette punkt for vidtgående. Kontrolmyndigheden bør ikke kunne få udleveret forretningshemmelige recepter eller konstruktionstegninger. Hvis der til kontrolmyndigheden udleveres forretningshemmeligt materiale skal det sikres mod offentliggørelse! Hvordan? Hvordan stilles fabrikanten, hvis der er tale om produkter, som er hemmeligstemplet, fx ved leverancer til forsvaret.
21 kan kontrolmyndigheden træffe afgørelse over for enhver, der har bragt et produkt i omsætning, eller som har været et led i afsætningen af et produkt, om at:	Hvordan kræver kontrolmyndigheden dokumentation for punkt 7? Hvordan sikres det, at produkterne ikke

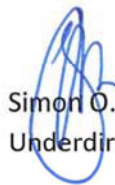
TEKNIQ ARBEJDSGIVERNE

	<p>1) advare brugerne om de risici, der er ved produktet, 2) stoppe markedsføring, der kan vildlede brugere, eller 3) afhjælpe forhold, som ikke er i overensstemmelse med reglerne, 4) stoppe salg eller udlevering af produktet, 5) tilbagetrække produktet fra markedet effektivt og øjeblikkeligt, 6) tilbagekalde produktet fra brugerne, 7) destruere produktet.</p>	<p>reeksporteres?</p>
31	<p>Toldstyrelsen yder kontrolmyndigheden bistand til gennemførelsen af kontrollen efter § 15. Erhvervsministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte nærmere regler herom, herunder at Toldstyrelsen kan tilbageholde et produkt, hvor modtageren af produktet ikke er erhvervsdrivende, og at Toldstyrelsen kan tilbageholde et produkt i lufthavne, havne eller grænsovergange eller lignende, hvor den, der indfører produktet, ikke er erhvervsdrivende, hvis de pågældende produkter formodes ikke at være i overensstemmelse med denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller forordninger inden for denne lovs anvendelsesområde.</p> <p>Stk. 2. Erhvervsministeren kan i regler fastsat i medfør af stk. 1 endvidere fastsætte, hvordan kontrolmyndigheden træffer afgørelse om, at et produkt ikke er i overensstemmelse med denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller forordninger inden for denne lovs anvendelsesområde, og om produktet kan konfiskeres og destrueres.</p>	<p>Skal forbrugeren selv afholde udgiften, hvis det indkøbte produkt fra tredje land, tilbageholdes og kræves konfiskeret og destrueret?</p>
32	<p>Den, der som privatperson eller i sameje mellem privatpersoner, stiller et produkt til rådighed for andre mod vederlag eller anden modydelse, skal vedligeholde produktet i henhold til fabrikantens anvisninger.</p>	<p>Hvordan skal dette håndhæves?</p>

TEKNIQ ARBEJDSGIVERNE

39	Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, skal være gældende, selv om de ikke foreligger på dansk.	Det skal specificeres, hvilke andre sprog end dansk der accepteres. TEKNIQ Arbejdsgiverne ønsker ikke, at andre sprog end dansk og engelsk kan accepteres!
----	---	---

Med venlig hilsen

Simon O. Rasmussen
Underdirektør

**TELE
INDUSTRIEN**

teleselskabernes
branchesamarbejde

Sikkerhedsstyrelsen
horinger-sik@sik.dk

10.12.2019

Høringsvar vedr. lov om produkter og markedsovervågning

Teleindustrien (TI) har modtaget udkast til lov om produkter og markedsovervågning i høring. TI skal hermed fremkomme med sine bemærkninger til forslaget.

Lovforslaget indebærer, at teleselskaber efter §24 kan pålægges at foretage blokeringer af onlinegrænseflader. Afgørelse om blokering af en onlinegrænseflade træffes af domstolene ved kendelse efter kontrolmyndighedens begæring.

TI har forståelse for, at man politisk ønsker at beskytte forbrugerne mod farlige produkter. Grundlæggende ser TI dog med bekymring på udviklingen, hvor man fra politisk side på flere og flere områder anvender blokering af forbrugernes adgang til dele af internettet som redskab til regulering og indgreb. Det strider mod internettets grænseoverskridende og åbne natur, at man politisk afskærer brugerne fra dele af nettet og i praksis skaber en dansk version af internettet afgrænset af danske regler. En væsentlig del af løsningen er efter TI's opfattelse at styrke brugernes kompetencer og evne til kritisk at tilgå digitale tjenester og indhold på internettet.

Når det konkret findes nødvendigt at lave en model for blokeringer i forhold til farlige produkter, finder TI det positivt, at man med dette lovforslag etablerer en model, der baserer sig på afgørelser fra domstolene. Teleselskaber kan alene foretage den type indgreb og afgrænsning af brugernes adgang til internettet på baggrund af klare juridiske hjemler og afgørelser.

TI noterer sig, at der i bemærkningerne til lovforslaget er nogle overvejelser om ophævelse af blokeringer. Det er efter TI's opfattelse meget vigtigt, at også processen for ophævelse af blokeringer sker på et klart grundlag. Det fremgår af bemærkningerne, at såfremt kontrolmyndigheden bliver bekendt med, at grundlaget for

kendelsen ikke længere er til stede, så skal kontrolmyndigheden hurtigst muligt foranledige, at blokeringen fjernes. Det fremgår dog ikke, hvad det indebærer konkret, og om det eksempelvis kræver en fornyet stillingtagen fra domstolen at ophæve afgørelsen om blokering. TI opfordrer til, at dette præciseres i lovforslaget.

Det fremgår endvidere, at kontrolmyndigheden ikke pålægges en pligt til løbende at kontrollere blokerede hjemmesider. TI har forståelse for, at dette kan være en administrativ ressourcetrævendende opgave. Det vil dog være hensigtsmæssigt, hvis kontrolmyndigheden forpligtes til, med et fast interval, at gennemgå de blokerede onlinegrænseflader, med henblik på at sikre, at en evt. unødvendig blokering ikke opretholdes i længere tid.

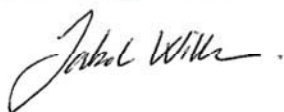
Som det er tilfældet på andre områder, er telebranchen indstillet på at sikre en enkel model for håndtering af blokeringer på tværs af branchen. Vi foreslår derfor, at der i praksis fastlægges procedurer for kommunikation og implementering af domstolsafgørelser mellem Sikkerhedsstyrelsen og telebranchen evt. i form af et Code of Conduct for implementering af blokeringer.

Samtidig vil TI benytte lejligheden til at udtrykke bekymring for, at omfanget af blokeringer potentielt kan blive meget stort, og at den administrative byrde ved at håndtere blokeringer derved også kan blive meget stor. TI opfordrer på den baggrund til, at det gøres meget klart, hvilke kriterier, der lægges til grund for, at online tjenester kan blokeres af domstolen, herunder hvorledes tjenesten skal rette sig mod danske brugere og det danske marked (fx i form af sprog). Endvidere henstilles til, at indgreb med blokeringer alene kan anvendes steder, hvor indgrebet reelt beskytter et større antal brugere.

Endelig ønsker TI at gøre opmærksom på, at DNS blokering sker på overordnet niveau, det vil sige af en hel online tjeneste, og at eventuelle blokeringer således også vil kunne omfatte markedsføring af andre produkter, som ikke er omfattet af forbuddet. TI opfordrer til, at dette gøres klart for domstolene og kan lægges til grund ved en proportionalitetsvurdering.

Afslutningsvis skal TI foreslå, at der aftales en evaluering af denne løsning efter eksempelvis 2 år.

Med venlig hilsen

Jakob Willer
Direktør

**Høring over udkast til forslag til lov om produkter og markeds-
overvågning – særligt vedr. regulering af salget af lattergas**

2. runde

26-02-2020

J.nr.

EMN-00-01-000002

Esbjerg Brygge 30

6700 Esbjerg

Tlf.: 33 73 20 00

sik@sik.dk

www.sik.dk

CVR nr. 27 40 31 23

Høringsliste

Høring over udkast til forslag til lov om produkter og markeds- overvågning

22-01-2020

J.nr. 315-01-00006

ANHO

Nørregade 63

6700 Esbjerg

Tlf.: 33 73 20 00

sik@sik.dk

www.sik.dk

CVR nr. 27 40 31 23

Advokatsamfundet
Aerosol Industriens Brancheforening
Arbejderbevægelsens Erhvervsråd
Arbejds miljørådet
Børns Vilkår
Campingbranchen
Certificerede Organers Forum
DANAK – Den Danske Akkrediteringsfond
Danmarks Aktive Forbrugere
Dansk Brand- og sikringsteknisk Institut
Dansk Byggeri
Dansk Camping Union
Dansk El-tavle Forening
Dansk Erhverv
Dansk Gasteknisk Center
Dansk Industri
Dansk Standard
Danske Advokater
Danske Maskinstationer og Entreprenører
Drivkraft Danmark
Evida
FABA
Fagbevægelsens Hovedorganisation
Forbrugerlaboratoriet
Forbrugerombudsmanden
Forbrugerrådet Tænk
Foreningen af Rådgivende Ingeniører
Foreningen Biogasbranchen
Foreningen Danske Kraftvarmeværker
Foreningen for Dansk Internethandel
Forsikring & Pension

Frederiksberg Forsyning
Fyrværkeribrancheforeningen
Giftlinjen
HOFOR
Ingeniørforeningen i Danmark
KL
Kosmetik- og Hygiejnebranchen
Landbrug & Fødevarer
Legetøjsbranchen LEG
Offshoresikkerhedsrådet
SMVdanmark
TEKNIQ Arbejdsgiverne
Teknologisk Institut
Teleindustrien
TÜV Nord Danmark ApS
UL International Demko A/S
Ulykkesanalysegruppen
Varefakta
VELTEK
Videncenter for Allergi
Aalborg Gas

Til parterne på vedlagte høringsliste

Forny et høring over udkast til forslag til lov om produkter og markeds overvågning – særligt vedr. regulering af salget af lattergas

Hermed sendes ovennævnte udkast til lovforslag i forny et høring.

Lovforslaget blev første gang sendt i høring fra 12. november til 10. december 2019. På baggrund af den aftale, der blev indgået den 21. januar 2020 mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti og Alternativet om regulering af lattergas, er der nu indarbejdet et nyt kapitel A om salg og markedsføring af lattergas til forbrugere og i forlængelse heraf flere tilpasninger til §§ 2, 5, 44 og 45. Derfor gennemføres en forny et høring for så vidt angår den foreslåede regulering af lattergas.

22-01-2020

J.nr. 315-01-00006

Anho-swj/SIK

Nørregade 63

6700 Esbjerg

Tlf.: 33 73 20 00

sik@sik.dk

www.sik.dk

CVR nr. 27 40 31 23

Formålet med den særlige regulering af lattergas er at standse den farlige tendens, særligt blandt børn og unge, hvor lattergas anvendes til beruselsesformål. Det foreslås derfor, at der fastsættes begrænsninger for salget af lattergas til privatpersoner, og at det bliver forbudt at sælge lattergas til personer under 18 år. Der lægges op til, at reguleringen af lattergas træder i kraft den 15. maj.

Bortset fra reguleringen af lattergas er lovforslaget uændret i forhold til den oprindelige høring. De høringssvar, som Sikkerhedsstyrelsen allerede har modtaget, er under behandling og vil være taget i betragtning i det endelige lovforslag.

På den baggrund skal Sikkerhedsstyrelsen derfor alene bede om bemærkninger til den foreslåede regulering af lattergas.

Sikkerhedsstyrelsen skal anmode om at modtage eventuelle bemærkninger senest den 18. februar 2020 ved anvendelse af sik@sik.dk.

Spørgsmål kan rettes til Anders Holt på telefon 33 73 20 36 eller anho@sik.dk.

Der vedlægges udkast til lovforslag og en fortegnelse over hørte myndigheder og organisationer m.v. Materialet vil endvidere kunne ses på Høringsportalen.

Venlig hilsen

Anders Holt

Att: Anders Holt
Sikkerhedsstyrelsen
Nørregade 63
6700 Esbjerg

Den 18. februar 2020

Svar på fornyet høring over udkast til lov om produkter og markedsovervågning – særligt vedr. regulering af salget af lattergas

Dansk Erhverv har modtaget fornyet høring over udkast til forslag om produkter og markedsovervågning – særligt vedrørende lattergas, og har følgende kommentarer.

Generelle bemærkninger

Begrænsning af salg af lattergas til forbrugere

Dansk Erhverv har noteret sig, at lovforslaget har til formål at begrænse forbrugernes, og særligt unges, adgang til lattergas. Dansk Erhverv er positiv overfor hensigten med lovforslaget og bifalder, at der også sættes fokus på salget af lattergas online, og ikke kun i de fysiske butikker.

Dansk Erhverv har noteret sig, at begrænsningerne alene retter sig mod det forbrugerrettede salg, og finder det derudover centralt, at virksomheder fortsat vil kunne sælge lattergas i større partier end to patroner, og uden alderskontrol, i forhold til engrossalg til andre virksomheder.

Specifikke bemærkninger

§B

Dansk Erhverv anerkender, at virksomheder, der driver internethandel til forbrugere, er forpligtede til at sikre et effektivt alderskontrollsystem, når butikken sælger varer, herunder lattergas, som er underlagt aldersrestriktioner. Et krav om alderskontrollsystemer online må imidlertid tage højde for de fysiske og teknologiske begrænsninger og muligheder der er, når et salg sker på en måde, hvor køber og sælger ikke mødes.

Det er afgørende, at der ikke i én lovgivning stilles et krav, mens der i anden lovgivning stilles et andet krav til, hvordan alderskontrollsystemer online skal fungere. Vi skal derfor opfordre til, at der sikres en koordination af relevant lovgivning, hvori krav om alderskontrol fremgår, herunder den kommende tobaksplan, hvor der også indføres krav om alderskontrol online. Her anerkender lovudkastet, at den teknologiske løsning bør være til stede, før kravet implementeres, eksempelvis ved at alderskontrollen kan knyttes op på betalingsmidlet. Alderskontrol via betalingskort kræver dog, at kortholders bank vil medvirke til en sådan løsning, da det alene er banken, der i denne løsningsmodel er bekendt med kortholders alder.

Dansk Erhverv opfordrer derfor til, at det sikres, at den rette tilgængelige løsning til et alderskontrollsystem kan implementeres hos forhandlerne, inden kravet om aldersverificering online sættes i kraft. Nuværende løsninger, som brug af NemID, vil være omstændeligt og medføre et unødigt stort besvær for legitime forbrugere. Det vil derfor også være med til at flytte handlen til udlandet, hvor der ikke er tilsvarende krav.

§C

Henset til, at lattergaspatroner hidtil er blevet solgt i kasser indeholdende op til 10 patroner, vil lovforslaget medføre omkostninger for detailhandel og grossister, i form af tilbagekaldelser, ompakninger m.m.

Den planlagte ikrafttrædelsesdato, den 15. maj 2020, forventes ikke at være tilstrækkelig tid til at de nuværende varelagre tømmes, og udskiftes med de nye pakninger med maksimalt to patroner. Derfor anmoder Dansk Erhverv om, at der indføres en periode på 3 måneder til at sælge ud af disse varer, samtidig med at lovforslagets øvrige bestemmelser overholdes – herunder salgsaldersgrænserne.

Med venlig hilsen

Matthias Lumby Vesterdal

Til Sikkerhedsstyrelsen

Sendt pr. email til sik@sik.dk

København, den 18. februar 2020

Hørings svar fra FDIH om lattergas i lovforslaget om produkter og markedsovervågning

Tak for muligheden for at bidrage med FDIHs synspunkter omkring lattergas i den fornyede høring om lovforslaget om produkter og markedsovervågning.

Det fremgår af kapitel A i lovforslaget

Salg og markedsføring af lattergas til forbrugere

§ A. Lattergas må ikke sælges eller markedsføres i Danmark til forbrugere under 18 år.

Stk. 2. Lattergas må ikke indføres til Danmark af forbrugere under 18 år.

§ B. Forhandlere af lattergas skal ved forbrugerrettet internethandel drive et effektivt alderskontrollsystem.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om alderskontrollsystemet nævnt i stk. 1, herunder om de nærmere krav til systemet, og om forhandleres pligt til at give Sikkerhedsstyrelsen oplysninger om systemets indhold og anvendelse.

§ C. Det er forbudt at sælge mere end 16 gram lattergas svarende til 2 lattergaspatroner til hver enkelt forbruger pr. dag.

Stk. 2. Forbrugere må ikke indføre mere end 16 gram lattergas svarende til 2 lattergaspatroner til Danmark pr. dag.

§ D. Det er forbudt at sælge lattergas fra udsalgssteder, hvor der sælges alkohol, tobaksvarer, tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter eller elektroniske cigaretter.

§ E. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om kontrol med salg og markedsføring af lattergas til forbrugere, herunder om udstedelse af forbud og påbud.

FDIH har forståelse for, at der bør ske en kraftig reduktion i det misbrug af lattergas, som særligt helt unge har udviklet, jf §§ A stk. 1 og 2

Behovet for et alderskontrollsystem, som beskrevet i § B, stk. 1, er dog en stærk udmelding til internetforretninger om et system, som endnu ikke findes.

FDIH vurderer, at det vil være forbundet med store omkostningsmæssige belastninger i både tid og penge at udvikle et system, der er i stand til at koble bestemte varegrupper med begrænsninger i kundernes alder, inden et salg kan godkendes.

Systemet vil både kræve en løsning, der entydigt fastslår kundens alder i forhold til bestemte varer, her lattergas, hvilket i praksis først vil kunne ske i betalingsøjeblikket. Detailbranchen ved De Samvirkende Købmænd og Dansk Erhverv har afsøgt mulighederne for at indarbejde aldersmarkører i betalingsmidler, fx betalingskort, så man ved betalingen "automatisk" vil få at vide, om kunden opfylder alderskriterierne. Så vidt FDIH er orienteret, er der ikke opnået enighed med kortudstederne, altså bankerne, om at de skal levere aldersoplysninger.

Desuden vil vi fra FDIH påpege, at aldersmarkøren i betalingsmidlet skal kunne kobles med produktkoden, hvilket ikke er muligt i dag, da selve bestillingsforløbet og betalingen reelt sker i to teknisk adskilte forløb af sikkerhedshensyn. Ligeledes vil det kræve en manuel kodning af produkter og samkørsel med betalingsløsninger, som vi kender dem i dag.

Begrænsningerne i udsalgssteder jf § D giver ikke megen mening i forhold til internethandlen. Med et kommende effektivt alderskontrollsystem, vil de forretninger, der sælger lattergaspatroner samt andre produkter med aldersbegrænsninger som tobak og spiritus, jo være i stand til at kontrollere og dokumentere salget.

Fastholder man forbuddet om udsalgssteder, vil loven pålægge forretninger som fx isenkræmmere, der sælger flødeskumssprøjter med lattergas som drivmiddel at kontrollere kundernes alder, når de skal sælge såvel flødeskumssprøjten som en ekstra patron eller to. Det er en ny arbejdsopgave, som disse forretninger ikke tidligere har varetaget jf deres øvrige produktsortiment.

Vi noterer, at det påhviler Erhvervsministeren jf § B, stk. 2, at udstede retningslinjer om et alderskontrollsystem. Det vil derfor være fint, hvis ministeren her blev pålagt at iværksætte en dialog med detailbranchens organisationer, dækkende fysisk handel og nethandel, med henblik på at undersøge mulighederne for et kontrolsystem, hvor omkostningerne og arbejdsbyrden for butikkerne står mål med de mål, der tilstræbes.

FDIH står til rådighed for uddybende kommentarer.

Henrik Theil

Public Affairschef

Mobil: 20 96 56 67

Mail: het@fdih.dk

Sikkerhedsstyrelsen
Sendt via e-mail til sik@sik.dk

18-02-2020
Dok. 197469

Supplerende høringssvar vedr. udkast til forslag til lov om produkter og markedsovervågning

Forbrugerrådet Tænk har modtaget Sikkerhedsstyrelsens fornyede høring af 22. januar 2020 over udkast til lov om produkter og markedsovervågning og har følgende bemærkninger.

Forbrugerrådet Tænk har tidligere kommunikeret med erhvervsministeren om at begrænse salget af lattergas¹. Vi hilser derfor denne del af lovforslaget meget velkomment og støtter det fuldt ud.

Forbrugerrådet Tænk har samtidig noteret sig, at der ikke i den fornyede høring er lagt op til en skærpelse af bødestørrelserne i forhold til det oprindelige lovforslag, der blev sendt i høring medio november 2019. Vi håber ikke, at det er et udtryk for, at man finder det oprindeligt foreslåede bødeniveau tilstrækkeligt.

Som vi gjorde opmærksom i vores høringssvar af 12. december 2019, finder vi, at det foreslåede bødeniveau er for lavt. Til sammenligning med lovforslagets grundbøder på 25.000 kr. til 75.000 kr., ligger grundbøderne ved forsætlige eller groft uagtsomme overtrædelser af konkurrenceretten på op til 4 mio. kr. for mindre alvorlige overtrædelser, mellem 4 mio. kr. og 20 mio. kr. for alvorlige overtrædelser, samt over 20 mio. kr. for meget alvorlige overtrædelser.

Mange af de samme hensyn som findes i konkurrenceretten, gør sig også gældende for produktsikkerhed (markedsregulering), og i tillæg vil man ved overtrædelse af produktsikkerhedsreglerne kunne se legemsskader – nogle gange med døden til følge. Set i dette lys undrer det os endnu en gang, at man sender et signal om, at disse overtrædelser kun kan resultere i relativt insignifikante bøder.

Med venlig hilsen

Vagn Jelsøe
Vicedirektør

Martha Nør Kjeldsen
Seniorjurist

¹ <http://dokumentation.taenk.dk/dokumentation/breve/brev-til-erhvervsministeren-om-lattergas>

Sikkerhedsstyrelsen
Nørregade 63
6700 Esbjerg

Sendt pr. e-mail til sik@sik.dk

Wien, den
18. februar 2020

HØRINGSSVAR I FORBINDELSE MED LOVFORSLAG TIL ÆNDRING AF LOV OM PRODUKTER OG MARKEDSOVERVÅGNING

Sikkerhedsstyrelsen har den 22. januar 2020 indbudt relevante organisationer og offentligheden til at afgive høringssvar i forbindelse med lovforslaget til ændring af lov om produkter og markedsovervågning, herunder især kapitlet vedrørende anvendelsen af N₂O.

Som en af de førende producenter af beholdere med trykgas er det magtpåliggende for iSi Culinary Holding GmbH, Kürschnergasse 4, 1210 Wien, Østrig (herefter kaldet „iSi Culinary“) at bidrage til høringen med relevante oplysninger og baggrundsviden fra erhvervslivet.

iSi Culinary hilser som udgangspunkt det danske initiativ til begrænsning af misbruget af N₂O-patroner velkommen. De foreslåede tiltag forekommer os dog ikke at være særligt velegnede eller mulige at gennemføre i praksis.

1. Virksomhedspræsentation

iSi Culinary er som producent og premium-udbyder med sine tre forretningsdivisioner Culinary, Automotive og Components førende på verdensmarkedet for trykgas-cylindre. Det østrigske familieføretagende har produktions- og salgssteder i hele verden og er specialiseret i innovative, sikre og højkvalificerede løsninger.

iSi Culinary producerer og sælger innovative kvalitetsprodukter til gastronomibranchen og almindelige husholdninger. Takket være høj kvalitet, sikkerhed og innovation er iSi's system både en berigelse for professionelle køkkener samt for køkkenet derhjemme. iSi's system består af iSi Whippers (flødesprøjter) og N₂O-patroner til fremstilling af flødeskum, men systemet kan dog også anvendes til talrige andre formål som f.eks. espumas, supper, desserter eller saucer. Med iSi's sodasifoner og CO₂-patroner kan drikkevarer tilføres kulsyre, og iSi's nitrosifon med tilhørende N₂-patroner er beregnet til at forædle væsker med kvælstof for f.eks. at kreere nitrokaffe, nitro-te og cocktails. Produktpakken fra iSi rundes af med flere former for tilbehør (f.eks. tyller, tragte & sigter etc.).

Der er kun få producenter af N₂O-patroner i verden. iSi Culinary er derfor overbevist om, at transparens og samarbejde mellem myndigheder, lovgivere, producenter og distributører i kombination med klare og proportionale juridiske rammebetingelser vil gøre det muligt at skabe et lukrativt og sikkert marked for alle aktører. Som førende på verdensmarkedet og premium-udbyder af kulinariske systemer opfylder iSi Culinary alle lovkrav, holder nøje øje med markedet samt sine distributionskanaler og bidrager til et pålideligt og berettiget marked. Vi har det fælles mål med lovgiverne og de udøvende myndigheder, at vi ønsker at forebygge den uhensigtsmæssige brug af vores produkter samt at sikre, at N₂O-patroner kan sælges gennem de rigtige kanaler.

2. Definition af lattergas, lovforslagets § 5, nr. 13)

I henhold til lovforslagets § 5, nr. 13) defineres lattergas som følger: „En patron eller anden form for beholder, der i overvejende grad indeholder N₂O, og hvis indhold ikke er fremstillet til menneskelig indtagelse.“ I bemærkningerne til lovforslaget (side 45) hedder det endvidere: „Lattergaspatroner og industriel lattergas i øvrigt er derfor produceret med henblik på menneskelig indtagelse.“

Produktet i N₂O-patroner er for så vidt ikke tiltænkt menneskelige indtagelse, men N₂O-patroner fremstilles alligevel, så de lever op til renhedskravene for fødevarer, og N₂O er på verdensplan anerkendt som et fødevaretilsætningsstof. N₂O-patronerne fra iSi har desuden samtlige certificeringer, som man kan opnå inden for fødevarerområdet, bl.a. HACCP, NSF und Halal.

Definitionen af N₂O som fødevaretilsætningsstof er harmoniseret på FN- og EU-niveau og anerkendt på verdensplan. I henhold til Codex Alimentarius, som alle medlemmer af Verdenshandelsorganisationen (WTO) skal holde sig til, er N₂O et fødevaretilsætningsstof „uden særlig begrænsning“:

Nitrogenoxid er et fødevaretilsætningsstof uden særlig begrænsning i henhold til:

- FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisationen (FAO) og Verdenssundhedsorganisationens (WHO) fælles ekspertkomité om fødevaretilsætningsstoffer (JECFA) (TRS 901-JECFA 55/17)
- Codex Alimentarius (codex STAN 192-1995):
 - *Kun de fødevaretilsætningsstoffer, som er anført heri, er anset for egnet til brug i fødevarer i overensstemmelse med denne norms bestemmelser.*
 - *NITROGENOXID, INS 942, Nitrogenoxid, Funktionsklasse: Antioxidant, skummiddel, emballagegas, drivgas*
 - *CARBONDIOXID, INS 290, karboniseringsmiddel, skummiddel, emballeringsgas, konserveringsmiddel, drivgas*

Medlemmer af Verdenshandelsorganisationen (WTO) bør tage Codex Alimentarius med i betragtning, når det drejer sig om fødevarsikkerhed i forbindelse med fødevaretilsætningsstoffer:

Verdenshandelsorganisationens (WTO) aftale om anvendelsen af sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger (SPS Agreement):

- *Artikel 3: Harmonisering*
..., skal medlemsstaterne basere deres sundheds- og

plantesundhedsforanstaltninger på internationale standarder, retningslinjer eller henstillinger, når de findes, undtagen hvis andet er fastsat i denne aftale, ...

- *BILAG A Definitioner:*
3. I Internationale standarder, retningslinjer og henstillinger vedrørende (a) fødevareresikkerhed: De standarder, retningslinjer og henstillinger, der er udarbejdet af Codex Alimentarius-kommissionen vedrørende tilsætningsstoffer i levnedsmidler, ...

Dette er i EU blevet implementeret i følgende direktiver:

FORORDNING (EF) 178/2002: Europæisk fødevareresikkerhed:

- *Artikel 2 (side 7) Definition af 'fødevarer': I denne forordning forstås ved »fødevarer« (eller »levnedsmidler«) alle stoffer eller produkter, som, uanset om de er uforarbejdede eller helt eller delvis forarbejdede, er bestemt til eller med rimelighed må antages at skulle indtages af mennesker.*

I forordning (EF) nr. 1333/2008 er N₂O defineret som fødevarertilægsstof "E 942":

FORORDNING (EF) nr. 1333/2008 om fødevarertilægsninger:

- *Del B: (side 32 & side 42) LISTE OVER ALLE TILSÆTNINGSSTOFFER: E-nummer & navn: E 942 nitrogenoxid*

Da N₂O, som forklaret ovenfor, er et anerkendt fødevarertilægsstof og dermed som udgangspunkt absolut er egnet til indtagelse, ville vi foreslå, at man tilpassede den påtænkte definition af lattergas i overensstemmelse hermed.

3. Mængdebegrænsning

I henhold til lovforslagets kapitel A, § C, forbydes det at sælge mere end 16 g lattergas svarende til 2 N₂O-patroner til en enkelt forbruger pr. dag.

En begrænsning af salgsmængden til forbrugere til max. 2 N₂O-patroner ville af mange årsager være problematisk for forbrugere, distributører og producenter og ville tilmed gøre den videre anvendelse eller udbuddet af N₂O-patroner umulig.

3.1 Fra et forbrugersynspunkt

Set fra de forbrugeres side, der anvender iSi's system, vil en mængdebegrænsning på 2 N₂O-patroner pr. forbruger pr. dag være u hensigtsmæssig, idet dette er for lille en mængde til at kunne drage fuld nytte af iSi's system.

iSi's system anvendes bl.a. til fremstilling af flødeskum, men har også talrige andre anvendelsesformål som f.eks. skummende supper, espumas, desserter, mousses, saucer mv.

Laver man f.eks. en treretters menu for 4 personer derhjemme, så kan man med iSi's system let og enkelt forberede en skummende suppe, og tilberede en mousse eller en sauce til hovedret med en efterfølgende cremet dessert med iSi's system bestående af en iSi flødesprøjte (Whipper) og iSi N₂O-patroner.

Da en 1L iSi flødesprøjte (Whipper) allerede kræver 2 N₂O-patroner for at være fuldt ladet, vil det i forbindelse med tilberedningen af ovennævnte menu være nødvendig med betydeligt mere end 2 patroner.

iSi's system byder også på talrige fordele, som intet andet system kan tilbyde: på grund af N₂O-indholdet kan retterne også holde sig friske i selve iSi flødesprøjten (Whipper) i flere dage (fløde holder sig i op til 12 dage i iSi flødesprøjten). Desuden kan man forberede alle retterne på forhånd og så servere, portionsanrette og pynte dem dekorativt „à la minute“. Man har dermed et mindre forbrug af friske produkter på grund af sprøjtens volumen og sparer derved ikke kun omkostninger men også kalorier.

En mængdebegrænsning på 2 N₂O-patroner pr. forbruger pr. dag vil gøre det betydeligt vanskeligere for forbrugeren at gøre brug af alle de anvendelsesmuligheder, som iSi's system byder på, og vil efterlade forbrugeren uden noget alternativ til dette system.

Sammenfattende kan det siges, at besværet med at købe en tilstrækkelig mængde N₂O-patroner (køberen ville skulle gå i supermarkedet flere dage i træk for at købe nok 2 N₂O-patroner) ville udgøre så stor en forhindring, at man må gå ud fra, at forbrugeren for fremtiden vil undlade at bruge iSi's system. Dette ville efter vores opfattelse være en ulovlig hindring for den frie konkurrence. De – relevante – sundhedsmæssige interesser, som dog kun vedrører det ikke tilsigtede misbrug af produkterne, kan efter vores mening adresseres på anden vis.

3.2 Fra et forhandlersynspunkt

I henhold til lovforslagets nuværende ordlyd begrænses salgsstederne for salg til forbrugere de facto til isenkrambutikker og specialforretninger, der sælger bolig- og køkkentilbehør. Disse forretninger ville skulle indføre et system for at kunne kontrollere salgsmængden.

Da den mindste salgsenhed for N₂O-patroner er pakker med 10 stk., vil der endvidere skulle findes en løsning på at holde regnskab med hver enkelt patron, som f.eks. en stregkode på patronen – hvilket ikke er muligt på grund af patronens størrelse og lakering.

Forhandlerne har brug for et afregningssystem, hvis patronerne skal sælges enkeltvis, men ikke bliver emballeret i pakker med et eller to stk. Ud fra et økonomisk og produktionsteknisk synspunkt giver det ingen mening at emballere patronerne i pakker med et eller to stk.

Det må derfor anses for umuligt at føre reel kontrol med, om reglerne bliver overholdt. Hvordan skulle en forhandler kunne kontrollere de foreslåede begrænsninger uden at foretage en egentlig registrering af den enkelte køber – hvilket må anses for at være kritisk i henhold til databeskyttelsesreglerne?

Desuden kan man ikke længere reklamere for patronerne og afbillede dem på „point-of-sale“ – hvilket gør det mere vanskeligt at henvende sig til nye kunder, og det vil ikke være tydeligt for forbrugeren, at patronerne kan købes på det pågældende sted.

3.3 Fra et producentsynspunkt

Hvis der maksimalt må sælges 2 patroner ad gangen, er der risiko for, at produkterne vil blive udleveret til kunden enkeltvis og uden emballage. Dermed mister forbrugeren også samtlige informationer, som er trykt på patronernes emballage, herunder f.eks. også oplysninger om, at

patronerne ikke må inhaleres, hvordan patronerne bedst opbevares, mindste holdbarhedsdato, vægt osv.

Ud fra et økonomisk og produktionsteknisk synspunkt giver det ingen mening at emballere N₂O-patronerne i pakker med et eller to stk.

På grund af de implikationer, som er anført i punkt 3.1. og 3.2, vil incitamentet for at fremstille N₂O-patroner til det danske marked være stærkt begrænset.

4. Salgssteder

I lovforslagets kapitel A, § D, hedder det, at det forbydes "at sælge lattergas fra udsalgssteder, hvor der sælges alkohol, tobaksvarer, tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter eller elektroniske cigaretter".

Lovforslaget hjemler således et forbud mod salg ikke blot fra kiosker, men også fra supermarkeder samt Cash & Carry. Dette er en enorm begrænsning af mulighederne for salg af N₂O-patroner til forbrugere.

Tilbage vil der kun være specialbutikker, der sælger bolig- og køkkentilbehør – dog under forudsætning af, at disse ikke også sælger alkohol.

Et sådant salgsforbud vil efter vores vurdering betyde en ende på detailhandel med patronerne.

Der er vores vurdering, at de N₂O-patroner, som bruges til andre formål end det, som de er beregnet til, ofte sælges i kiosker, hvor et salgsforbud derfor absolut er anbefalelsesværdigt. Hvad angår supermarkeder eller andre salgssteder ville det – som det allerede i dag er tilfældet med cigaretter og alkoholiske varer – være tilstrækkelig med et (kontrollerbart) forbud mod salg til mindreårige.

Det fremgår ikke entydigt af lovforslaget, om også salgssteder, der ikke sælger til forbrugere, som eks. engrosforhandlere inden for gastronomibranchen, også vil være omfattet af forbuddet. Engrosforhandlere inden for gastronomibranchen sælger også alkohol og ville således være omfattet af lovforslagets kapitel A, § D. Da disse dog ikke sælger til forbrugere, går vi ud fra, at disse derfor alligevel ikke er omfattet af salgsforbuddet. Det ville dog her være ønskeligt med et klart regelsæt. Hvis også engrosforhandlere inden for gastronomibranchen skal være omfattet af salgsforbuddet, så vil man også nærmest have gjort B2B-forretninger fuldstændig umulige. Gastronomivirksomheder vil så for fremtiden kun kunne få leveringer direkte via distributøren eller iSi, hvilket ikke ville kunne realiseres, idet dette marked er alt for fragmenteret.

5. Sammenligning med lægemidler

Vedrørende mængdebegrænsningen anføres der følgende i bemærkningerne til lovforslaget (side 29, 3. afsnit): „I forbindelse med mængdebegrænsningen findes der lignende begrænsninger på lægemiddelområdet, hvor salget af svage smertestillende midler i store pakninger i september 2013 blev gjort receptpligtige.“

Det er diskutabelt, hvorvidt indtagelsen af N₂O og smertestillende midler overhovedet kan sammenlignes. Når man indtager smertestillende midler, så indtages præparatet direkte, og det er alment kendt, at smertestillende midler kun bør indtages efter lægeanvisning eller vejledning fra en apoteker og i den anbefalede dosering. Desuden er smertestillende midler reguleret i lægemiddeloven, mens N₂O er reguleret i produktsikkerhedsloven. Smertestillende midler er hverken fødevarer eller fødevaretilsætningsstoffer. N₂O er et fødevaretilsætningsstof, der er anerkendt i hele verden.

Derudover er alle medikamenter og kosttilskud forsynet med en indlægsseddel, som beskriver indtagelsen nøjagtig og advarer om bivirkninger. N₂O er et fødevaretilsætningsstof og er derfor uskadelig, når det bruges inden for fødevarerområdet.

Lægemidler indtages direkte. N₂O tjener udelukkende til piskning af fløde og er ikke bestemt til inhalation – hvilket der også henvises til på patronernes emballage. Det er således ikke hensigtsmæssigt at sammenligne N₂O-patroner og smertestillende midler. Det kunne være en mulighed at foreskrive, at advarslen mod menneskelig indtagelse på emballagen skulle være endnu tydeligere, så den er umulig at overse.

6. Sammenfatning

Den planlagte mængdebegrænsning på to stk. patroner pr. forbruger samt de-facto forbuddet mod salg alle andre steder end i specialbutikker, der sælger bolig- og køkkentilbehør, vil have den konsekvens for producenter af N₂O-patroner, at de vil være nødt til at indstille salget til forbrugere i Danmark.

Vi anser dette for at være et uforholdsmæssigt tiltag, som udgør en ulovlig hindring af den frie konkurrence. Efter vores opfattelse vil det være muligt at opnå den samme målsætning, som der tilsigtes med lovændringen, bare ved at indføre et (kontrollerbart) forbud mod salg til personer under 18 år. Dette forbud kunne på meget fornuftig vis ledsages af et generelt forbud mod salg af N₂O fra kiosker.

Vi står gerne til rådighed for en videregående dialog om ovenstående.

Med venlig hilsen

Mag. Maria Föhnhammer
Managing Director
iSi Culinary Holding GmbH

Fra: [Foreningen af Rådgivende Ingeniører](#)
Til: [Sikkerhedsstyrelsen Hovedpostkasse \(SIK\)](#)
Emne: SV: Fornyet høring over udkast til forslag til lov om produkter og markedsovervågning – særligt vedr. regulering af salget af lattergas
Dato: 4. februar 2020 11:11:57
Vedhæftede filer: [image002.png](#)
[image003.png](#)

FRI takker for muligheden for at afgive hørings svar på ovenstående høring.

Vi har ingen bemærkninger til den, da den ikke direkte påvirker rammebetingelserne for rådgivende ingeniørvirksomheder.

Med venlig hilsen

Ulrik Ryssel Albertsen

Erhvervspolitisk Chef
Foreningen af Rådgivende Ingeniører

Fra: Lisbeth Thuesen <LTH@sik.dk>
Sendt: 22. januar 2020 13:09
Til: Signe Winther Jensen <swj@sik.dk>; Anders Holt <anho@sik.dk>
Emne: Fornyet høring over udkast til forslag til lov om produkter og markedsovervågning – særligt vedr. regulering af salget af lattergas

Hermed fremsendes fornyet høring over udkast til forslag til lov om produkter og markedsovervågning.

Sikkerhedsstyrelsen anmoder om, at eventuelle bemærkninger sendes til sik@sik.dk senest den 18. februar 2020.

Venlig hilsen

Anders Holt
Fuldmægtig

Direkte: +45 33 73 20 36
Mobil: +45 25 43 16 36
E-mail: anho@sik.dk

Sikkerhedsstyrelsen
Nørregade 63
6700 Esbjerg
Tlf.: +45 33 73 20 00
www.sik.dk

Fra: [Torben Juhl Andersen](#)
Til: [Sikkerhedsstyrelsen Hovedpostkasse \(SIK\)](#)
Emne: Høring over udkast til forslag til lov om produkter og markedsovervågning – særligt vedr. regulering af salget af lattergas
Dato: 31. januar 2020 07:45:02

Frederiksberg Forsyning har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Venlig hilsen

Torben Juhl Andersen
Jurist, Stab og Strategi

Frederiksberg Forsyning A/S
Stæhr Johansens Vej 38-40
2000 Frederiksberg
Telefon +45 38 18 50 00
Direkte +45 38 18 51 29
Mobil +45 30 76 61 29
Web <http://www.frb-forsyning.dk>
CVR-nr. 28500769

Frederiksberg Forsyning varetager driften af fjernvarme, gas, vand og kloak på Frederiksberg.